

Prostorová funkční struktura centrální části města Děčína

Bakalářská práce

Studijní program:

B1301 Geografie

Studijní obory:

Geografie se zaměřením na vzdělávání (dvouoborové)

Anglický jazyk se zaměřením na vzdělávání

Autor práce:

Anna Thieleová

Vedoucí práce:

Mgr. Emil Drápela, Ph.D.

Katedra geografie

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **Anna Thieleová**
Osobní číslo: **P16000320**
Studijní program: **B1301 Geografie**
Studijní obory: **Geografie se zaměřením na vzdělávání (dvouoborové)**
Anglický jazyk se zaměřením na vzdělávání
Název tématu: **Prostorová funkční struktura centrální části města Děčína**
Zadávací katedra: **Katedra geografie**

Z á s a d y p r o v y p r a c o v á n í :

CÍLE PRÁCE:

1. Zmapovat funkční využití ploch centrální části města, vymežit hlavní urbanistické celky a zjistit jejich vzájemné vazby.
2. Zanalyzovat strukturu města z hlediska dopravní infrastruktury, průmyslu, bydlení, upozornit na problémy a navrhnout možná řešení.
3. Zhodnotit současné trendy a změny v prostorové struktuře města, jako např. suburbani- zace, citadelizace, revitalizace, aj.

METODY:

1. Mapování v terénu
2. Analýza v GIS
3. Práce s literaturou

Rozsah grafických prací: dle potřeby

Rozsah pracovní zprávy: 40 stran

Forma zpracování bakalářské práce: tištěná

Seznam odborné literatury:

JEŽEK, J., 2004. Aplikovaná geografie města. Plzeň: Západočeská univerzita v Plzni. ISBN 80-7043-275-6.

KNOX, P.; PINCH, S., 2010. Urban social geography: An introduction. 6th ed. Harlow: Pearson Education. ISBN 978-0-273-71763-8.

MULÍČEK, O., 2008. Geografie sídel, s. 97-130. In: Toušek, V., Kunc, J, Vystoupil, J. a kol., Ekonomická a sociální geografie. Plzeň.

SÝKORA, L. a kolektiv, 2002. Suburbanizace a její sociální, ekonomické a ekologické důsledky. Praha: Ústav pro ekopolitiku. ISBN 80-901914-9-5.

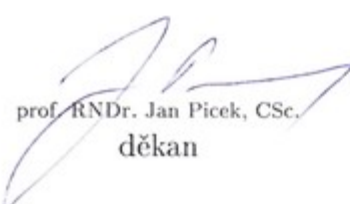
SÝKORA, L., 1993. Teoretické přístupy ke studiu města. In: SÝKORA, Luděk. Teoretické přístupy a vybrané problémy v současné geografii. Katedra sociální geografie a regionálního rozvoje PřF UK Praha.

SÝKORA, L., 2001. Klasifikace změn v prostorové struktuře postkomunistických měst. Acta Facultatis Studiorum Humanitatis et Naturae Universitatis Prešoviensis - Folia Geographica XXXV.

Vedoucí bakalářské práce: Mgr. Emil Drápela, Ph.D.
Katedra geografie

Datum zadání bakalářské práce: 25. dubna 2018

Termín odevzdání bakalářské práce: 19. dubna 2019

prof. RNDr. Jan Pícek, CSc.
děkan

doc. RNDr. Kamřil Zágöršek, Ph.D.
vedoucí katedry

V Liberci dne 25. května 2018

Prohlášení

Byla jsem seznámena s tím, že na mou bakalářskou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, zejména § 60 – školní dílo.

Beru na vědomí, že Technická univerzita v Liberci nezasahuje do mých autorských práv užitím mé bakalářské práce pro vnitřní potřebu Technické univerzity v Liberci.

Užiji-li bakalářskou práci nebo poskytnu-li licenci k jejímu využití, jsem si vědoma povinnosti informovat o této skutečnosti Technickou univerzitu v Liberci; v tomto případě má Technická univerzita v Liberci právo ode mne požadovat úhradu nákladů, které vynaložila na vytvoření díla, až do jejich skutečné výše.

Bakalářskou práci jsem vypracovala samostatně jako původní dílo s použitím uvedené literatury a na základě konzultací s vedoucím mé bakalářské práce a konzultantem.

Současně čestně prohlašuji, že texty tištěné verze práce a elektronické verze práce vložené do IS/STAG se shodují.

5. prosince 2019

Anna Thieleová

Poděkování

Ráda bych tímto poděkovala panu Mgr. Emilu Drápelovi, Ph.D. za vedení mé bakalářské práce a za jeho cenné rady, vstřícnost a trpělivost.

Anotace

Tato bakalářská práce se zaměřuje na prostorovou a funkční strukturu centrální části města Děčín. Prostor města je zmapován z pohledu funkce, využití ploch a jejich vzájemných vztahů, které jsou na základě své struktury rozděleny do zón. A následně se zaměřuje na změny v prostorové struktuře města (např. ghettoizace, revitalizace, apod.). Závěr práce se zaměřuje na problémy a možná řešení v jednotlivých sférách města. A pomocí dotazníkového šetření jsou buď vyvráceny, nebo potvrzeny stanovené hypotézy.

Klíčová slova: land use, ghettoizace, struktura města, Děčín

Annotation

This bachelor thesis is focused on urban structure of the central part of city Děčín. The space of the city is mapped from the point-of-view of function, land use and their relations, which are according to their structure divided into zones. The next part is focused on changes in special structure of the city (e.g. ghettoization, revitalization, etc.). The end of the work is focused on problems and possible solutions in individual spheres of the city. A questionnaire was used to test the hypotheses.

Key words: land use, ghettoization, urban structure, Děčín

Obsah

Úvod – cíle, hypotézy	9
1 Teoretické předpoklady	11
1.1 Geografie sídel	11
1.1.1 Sociálně-ekologický	11
1.1.2 Institucionální	12
1.1.3 Politicko-ekonomický.....	12
1.1.4 Teorie využití půdy.....	12
1.2 Prostorová struktura města.....	13
1.2.1 Funkční prostorová struktura.....	13
1.2.2 Fyzická prostorová struktura	13
1.2.3 Sociální prostorová struktura.....	14
1.3 Procesy změn v prostorové struktuře města.....	14
1.3.1 Revitalizace	14
1.3.2 Gentrifikace	14
1.3.3 Ghettoizace	15
1.3.4 Komercializace	15
1.3.5 Suburbanizace.....	15
2 Město Děčín.....	17
2.1 Obecná charakteristika města.....	17
2.2 Historie	18
3 Metodologie.....	22
3.1 Klasifikace funkčních ploch.....	23
4 Mapa funkčních ploch v Děčíně	24
4.1 Stanovení hypotéz	26
4.2 Vymezení zón.....	26
4.2.1 Centra	26

4.2.2	Průmyslové oblasti	27
4.2.3	Bydlení	28
4.2.4	Rekreace a sport	29
4.3	Změny v prostorové struktuře	30
4.4	Problémy ve městě	32
4.5	Možná řešení problémů	33
5	Dotazníkové šetření	36
5.1	Spokojenost obyvatel se službami v Děčíně	36
5.2	Otevřené otázky	39
5.3	Sociodemografické otázky	46
	Seznam použitých zdrojů	50
	Seznam příloh.....	52

Seznam obrázků

Obrázek 1: Prostorová a funkční struktura centrální části města Děčín (zdroj: vlastní zpracování, viz příloha 3)	25
Obrázek 2: Výřez centrální části města Děčín (zdroj: mapy.cz)	25
Obrázek 3: Spokojenost s množstvím městské hromadné dopravy (zdroj: vlastní zpracování).....	36
Obrázek 4: Spokojenost s počtem nemocničních a lékařských zařízení (zdroj: vlastní zpracování).....	37
Obrázek 5: Spokojenost s dopravní infrastrukturou (zdroj: vlastní zpracování)	37
Obrázek 6: Spokojenost s množstvím rekreačních zařízení (zdroj: vlastní zpracování)	38
Obrázek 7: Spokojenost s množstvím zeleně (zdroj: vlastní zpracování)	38
Obrázek 8: Spokojenost s množstvím parkovacích míst (zdroj: vlastní zpracování)	39
Obrázek 9: Věk (zdroj: vlastní zpracování).....	46
Obrázek 10: Pohlaví (zdroj: vlastní zpracování)	46
Obrázek 11: Nejvyšší dosažené vzdělání (zdroj: vlastní zpracování)	47

Seznam tabulek

Tabulka 1: Nedostatek služeb ve městě Děčín (zdroj: vlastní zpracování)	40
Tabulka 2: Problémové části města (zdroj: vlastní zpracování)	42
Tabulka 3: Další problémy, které se v Děčíně vyskytují (zdroj: vlastní zpracování).....	44

Úvod – cíle, hypotézy

Práce popisuje centrální část města Děčín, která je z historického hlediska velmi zajímavá. Děčín se rozvíjel podél řeky Labe a byl v držení rodů Markvarticů, pánů z Bünau a Thun-Hohensteinů. Město Děčín vzniklo ve 20. století spojením tří měst, a to levobřežních Podmokel a pravobřežního Děčina a Starého města. Z tohoto důvodu má Děčín dvě centra.

Cílem bakalářské práce je zmapovat centrální část města Děčín, popsat jeho prostorovou a funkční strukturu, zaměřit se na využití ploch a pomocí dotazníkového řešení popsat problémy, které se ve městě vyskytují. Dále má popsat vztahy mezi jednotlivými funkčními zónami a zmapovat využití krajiny a ploch (anglicky *land use*).

V neposlední řadě má práce potvrdit či vyvrátit hypotézy. První hypotézou je, že město má několik problémových čtvrtí. Tyto části města jsou problémové z několika hledisek, prvním je koncentrace nepřizpůsobivých a sociálně slabých občanů v těchto čtvrtích (ghettoizace), za druhé nedostatečný pocit bezpečí (lidé se bojí po setmění být venku, nedostatečné osvětlení a málo policejních hlídek v nočních hodinách) a je zde nedostatečná péče o tyto čtvrti (zničené domy, nedostatek obchodů a služeb, nepořádek v okolí apod.) Předpokládám, že tyto čtvrti jsou Boletice, Želenice (hlavně Krátká ulice), Chrochvice a Březiny.

Druhým předpokladem je, že ve městě je nedostatek některých služeb. Předpokládám, že mezi zmíněnými bude veganská či vegetariánská restaurace, velkoobchod s nábytkem a velkoobchod s hobby a pracovním nářadím (př. OBI) a nedostatek sportovních a rekreačních zařízení v centru města.

Třetí hypotéza se zaměřuje na dopravní infrastrukturu ve městě Děčín. Ve městě je špatná celková infrastruktura, kolony se tvoří v ranních i odpoledních hodinách, stále opravy silnic, které dopravu v Děčíně pouze zpomalují a neulevují jí.

Dále jsou ve městě nedostatečné spoje MHD a velký problém také tvoří nedostatek parkovacích míst v centru Děčina, obytných čtvrtích a na sídlištích. Dopravní infrastruktura je nejproblémovější okolo hlavního nádraží a u nového kruhového objezdu pod Novým mostem, z hlediska parkování je nejvíce zatížené centrum Podmokel a jeho okolí (parkoviště u supermarketu Lidl).

Poté předpokládám, že lidé nebudou příliš spokojeni s množstvím lékařských zařízení v Děčíně, ani s počtem sportovních center či s počtem parkovacích míst, ale na druhou stranu myslím, že občané budou spokojeni s množstvím zeleně ve městě.

A v poslední hypotéze se domnívám, že dotazovaní zmíní, že má Děčín nedostatek dobře placeným míst a proto dochází k odlivu mladých lidí do jiných měst.

1 Teoretické předpoklady

Sídla městského typu mají zajímavou prostorovou strukturu (sociální, morfologickou a funkční), která je geograficky zajímavá. Analýzou lze zkoumat vztahy v sídle, prostorové rozložení ve městě a procesy změn, takovými jevy mohou být například ghettoizace, komercializace, suburbanizace.

1.1 Geografie sídel

Geografii sídel lze dělit na dva přístupy a to na „vnitroměstský“ přístup a „sídelní“ přístup. „Vnitroměstský“ přístup nebo také urbánní geografie zkoumá vnitřní strukturu sídel a sleduje změny a faktory, které tuto strukturu podmiňují. Současně popisuje procesy, které vytvářejí změnu a subjekty, které v procesech vystupují. V „sídelním“ přístupu studujeme hierarchické postavení sídel a jejich vztahy. Nemůžeme nikdy oddělit studium vnitřní struktury města od studia jeho postavení v širším kontextu. (Toušek, 2008, s. 97)

Podle Ježka (2004, s. 2) je geografie sídel ovlivněna hlavními směry, které vznikaly na konci 19. století. Následující přístupy se snaží popsat zákonitosti, ke kterým dochází při zkoumání struktury města a rozložení jeho obyvatel. (Ježek, 2004, s. 28)

Podle Sýkory (1993b, s. 64) se dají hlavní směry rozdělit do čtyř základních přístupů ke studiu města: sociálně-ekologický, neoklasický, institucionální a politicko-ekonomický.

1.1.1 Sociálně-ekologický

V sociálně-ekologickém přístupu je město popisováno jako uzavřený organismus. Struktury ve společnosti jsou chápány jako výsledek evoluce a rozdíly mezi majetnějšími a chudšími lidmi jsou přirozeným výsledkem evoluce. (Sýkora, 1993b, s. 65)

R. E. Park, který je pokládán za zakladatele sociálně-ekologického přístupu, považoval jako hlavní sílu soutěživost, ta určuje prostorové i profesní rozložení obyvatel.

Burghes vytvořil model, v němž se město rozšiřuje z obchodního a správního středu a tvoří prstence specifických soustředných zón.

I. zóna centrální obchodní čtvrti – malý počet trvale žijících obyvatel

II. přechodová zóna – hustě osídlena, nižší vrstva obyvatelstva, lehký průmysl a obchod

III. zóna – obydlena dělníky pracujícími ve městě

IV. zóna – vilové čtvrti, střední a vyšší třída

V. zóna – obydlena pracujícím obyvatelstvem, které dojíždí. (Ježek 2004, s. 36)

1.1.2 **Institucionální**

Institucionální přístup nevidí změnu ve využití půd pouze jako rozhodnutí individuálních domácností na trhu, ale i jako různých subjektů s politickým a ekonomickým vlivem. Většina subjektů je omezována svojí pozicí na trhu, ve společnosti, rozdělováním a užíváním zdrojů. Tímto způsobem vzniká třídní společnost. Bohatší obyvatelstvo si může koupit bydlení za své vlastní finanční prostředky, chudší obyvatelstvo si na bydlení musí vzít půjčku a dodržovat dané podmínky a předpoklady k půjčení peněz, např. trvalý příjem, stabilní zaměstnání apod. Obyvatelstvo, které si půjčku nemůže dovolit, se poté stěhuje do nájemních domů, kde si pronajímají pokoje nebo zůstávají ve zničených domech. (Sýkora, 1993b, s. 76)

1.1.3 **Politicko-ekonomický**

Tato teorie se zaměřuje na spravedlivé rozdělení kapitálu, na sociální nerovnosti ve společnosti a na možné způsoby jak tyto problémy vyřešit. Kapitál je buď investován do fyzické infrastruktury (přímá investice) nebo do sociální infrastruktury (nepřímá investice). Kapitál proudí v primárním cyklu a sekundárním cyklu. V primárním cyklu kapitál proudí do výrobní sféry, kde dochází k investicím do technologií. Do sekundárního cyklu se investuje v období krize. Do tohoto cyklu patří spotřební zboží, obytné domy, obchody a budovy, kde dochází k výrobním účelům. (Sýkora, 1993b, s. 82, 83)

1.1.4 **Teorie využití půdy**

Teorie využití půdy (anglicky *urban land use theory*) nebo také neoklasická teorie vznikla počátkem šedesátých let jako alternativa k předchozím modelům. Tato teorie pracuje s využitím půd v sídlech, jejich plánovaným hospodářstvím a chápe společnost jako

soubor jednotlivců, jež se samostatně podílejí na ekonomickém chodu města. Tento přístup předpokládá, že všechny firmy i domácnosti mají perfektní znalost trhu a na tomto základě maximalizují zisky. Nejdůležitější je pro to vzdálenost od centra a velikost pozemku. Tímto se zabývá tzv. *bid rent* funkce, která kombinuje ceny půdy a vzdálenost od centra. (Sýkora 1993b, s. 70, 76)

1.2 Prostorová struktura města

Prostorová struktura sídel má dvě základní složky – sociální a fyzické prostředí. Fyzické prostředí tvoří zástavba a okolní příroda a sociální prostředí tvoří obyvatelstvo a jejich aktivity. Struktura města je měněna třemi složkami: funkční, fyzickou a sociální. Tyto složky jsou vzájemně provázané. (Sýkora 2001a, s. 194)

1.2.1 Funkční prostorová struktura

Tato struktura se zabývá rozmístěním lidských aktivit na území sídla a provázáním těchto aktivit. Funkční prostorová struktura je znázorňována použitím *land use* teorie, kde se základní plochy dělí na zastavěné a nezastavěné. *Zastavěné plochy* dělíme na nebytové a bytové pozemky. Mezi nebytové plochy zahrnujeme kategorie výroby, sportu, služeb; mezi bytové plochy zahrnujeme plochy, které slouží k bydlení (čínžovní domy, rodinné domy apod.). Mezi *nezastavěné* plochy patří parky, zeleň a plochy pro lesnictví, zemědělství a těžbu. Plochy dělíme na plošné prvky (př. obytné areály), linkové prvky (komunikace) a zóny a uzly (rozložení obchodů a služeb). Ve většině případů nelze k jedné ploše přidělit pouze jednu funkci, dnes je snahou vytvářet městská centra jako polyfunkční prostory.

1.2.2 Fyzická prostorová struktura

Tato prostorová struktura, též nazývána morfologická, vzniká zastavěním různých částí sídel. Základem struktury jsou ulice a budovy, které vytvářejí složitější systémy jako čtvrtě a uliční sítě. Fyzická prostorová struktura má dva rozměry – vertikální a horizontální. Vertikální se zabývá výškovou strukturou sídelní zástavby. Horizontální se zabývá půdorysem města. V současné době dochází k transformačním procesům, například k *intenzifikaci*, kdy zůstává stejná uliční síť, ale budovy rostou vertikálně. Při *asanaci* dochází ke změně uliční sítě a zástavba je nahrazena novou. Proces, při kterém dochází k celkovému zlepšení města, nazýváme *revitalizace*.

1.2.3 Sociální prostorová struktura

Sociální prostorová struktura se zabývá diferenciací trvale bydlících obyvatel. K analýzám je využíván demografický status (počet dětí, věková struktura obyvatelstva), etnický status (náboženství, národnost), sociálně ekonomický status (vzdělanost, kvalita bydlení) a sociálně-patologické jevy (rozvodovost, potratovost). Změny ve struktuře města získáme srovnáním dat ze sčítání lidu ze dvou časových horizontů. (Sýkora, 2001a, s. 196 – 199)

1.3 Procesy změn v prostorové struktuře města

Změny v prostorové struktuře města jsou vyvolány transformací fyzických, funkčních a sociálních složek. Procesy změn v prostorové struktuře města jsou podníceny především změnou společenských principů. Mezi procesy změn patří například suburbani-zace, gentrifikace, ghettoizace či revitalizace. (Sýkora, 2001a, s. 199)

1.3.1 Revitalizace

Revitalizace je proces, při němž dochází k zušlechtnění některých částí města díky rekonstrukcím, opravám či výstavbě nových budov. Pod pojem revitalizace lze zahrnout mnoho změn, například změnu funkčního využití (komercializace), fyzického stavu, sociálního statusu obyvatel (gentrifikace). (Sýkora 2001a, s. 203)

Sýkora dále (1993a, s. 100, 101) rozděluje revitalizaci do dvou složek – ekonomickou a sociální. Do centra měst přicházejí nové služby například reklama, finančnictví či jiné speciální služby, které nahrazují průmyslovou a obchodní aktivitu. Tato změna s sebou přináší nové pracovní příležitosti, investice a nový příliv bohatších obyvatel (gentrifikace). Také dochází k opravě bytového fondu.

1.3.2 Gentrifikace

Gentrifikace je proces, při kterém dochází k revitalizaci některých obytných částí města a k pozvolnému vytlačování původního obyvatelstva majetnějšími obyvateli města. Při této změně dochází ke zlepšení fyzického stavu budov i k zvýšení sociální úrovně obyvatel. Tím pádem dochází i ke zdražování cen domů a bytů a k celkové změně centra. (Sýkora 1993b, s. 75)

Nové gentrifikované čtvrti města lákají obyvatele střední třídy, kteří mají touhy, sny a vyznávají nové hodnoty. Mezi takové patří například hippies nebo podobné obyvatelstvo, jenž hledá alternativní způsob života. (Knox, Pinch 2010, s. 326)

K procesu gentrifikace je nutný zisk podnikatelů a společností. Jejich investice poté vede k navrácení vložených prostředků. V moderní době není ovšem pro investory vhodné financovat revitalizace starých budov a je výhodnější stavět nové, protože u starých budov dochází k jejich rychlejšímu znehodnocení. Tzv. *rent gap* teorie, která určuje rozdíl mezi maximálním výdělkem a současným výdělkem pozemku a tento rozdíl poté rozhoduje o tom, zda investoři revitalizují a gentrifikují vybranou oblast. (Smith 1979, s. 540-547)

1.3.3 Ghettoizace

Ghettoizace je proces, při kterém se sociální skupiny obyvatelstva, jako například stárnoucí obyvatelstvo, etnické minority, mentálně nemocní lidé či rodiče samoživitelé koncentrují v určité části města. Obecně je tato koncentrace obyvatelstva vnímáno jako nedobrovolná. (Knox, Pinch 2010, s. 326)

1.3.4 Komerzializace

Komerzializace je proces, při němž dochází k nahrazování ploch původních plochami komerčními, jako jsou obchody, restaurace, kanceláře či hotely. (Sýkora 2001b, s. 140).

Podle Knoxe a Pinche (2010, s. 284, 317) je komerzializace poslední formou privatizace, kde se veřejně vlastněné organizace chovají jako organizace soukromé a to podle komerčních a obchodních kritérií (například uvalují poplatky na uživatele).

1.3.5 Suburbanizace

Suburbanizace je rozšiřování a rozrůstání města do okolní krajiny. Zde nemá nová zástavba takovou koncentraci ani hustotu osídlení a je více rozptýlená a rozvolněná než jako v centru města. Tyto příměstské zóny charakterizují rodinné domky řadové či samostatně stojící, jedno až dvoupodlažní, které mají vlastní zahradu. Tyto homogenní rezidenční zóny bývají lokalizované v okolí dálnic a jiných komunikačních os a křižovatek. Suburbanizace vzniká v lokalitách mimo kompaktní zástavbu města a to příchodem nových lidských aktivit (obchod, bydlení, výroba). Stává se, že oblasti vzniklé suburbanizací mohou být pohlceny rozrůstajícím a kompaktním městem. (Sýkora 2002, s. 10)

Toušek, Kunc a Vystoupil (2008, s. 124,125) popisují suburbanizaci jako proces, při němž se rozšiřují okrajové části měst (tzv. suburbie). Suburbanizace dnes probíhá hlavně díky expanzi automobilového průmyslu. Dva faktory ovlivňující suburbanizaci jsou „pull“ a „push“ faktory. „Push“ faktor zahrnuje nespokojenost s bydlením, například

vyšší nájem a vyšší kriminalitu. „Pull“ faktor zahrnuje snahu vyjádřit svůj vyšší sociální status revitalizací svého domu. Termín „urban splaw“ označuje nekontrolovanou suburbanizaci, tato nekontrolovaná suburbanizace představuje určité problémy pro město – vysoké náklady na technickou infrastrukturu, vysoké zatížení dopravní infrastruktury, jež není schopna pojmout množství automobilů.

2 Město Děčín

Město Děčín jsem si vybrala, protože jsem se zde narodila, žiji tady a město dobře znám. Dalším důvodem je, že je město zajímavé z hlediska prostorové struktury, jelikož má dvě centra, což není typický jev u většiny měst v České republice.

2.1 Obecná charakteristika města

Statutární město Děčín leží v Ústeckém kraji ve stejnojmenném okrese, jehož je centrem. Obec Děčín má celkem 35 částí a měrou zabírá 11 770 ha. (ČSÚ, Malý lexikon obcí 2016) Počet obyvatel byl k 1. 1. 2019 byl počet obyvatel 48 809. (ČSÚ 2019)

Město leží v Děčínské kotlině na soutoku řek Labe, Ploučnice a Jílovského potoka. Město na Labi, jak se mu též přezdívá, je nejnižší položené město v České republice (135 m. n. m.). Město leží nedaleko německých hranic a sousedí s národním parkem České Švýcarsko. V Děčíně se stýkají hned tři chráněné krajinné oblasti (České středohoří, Labské pískovce a Lužické hory), což činí z Děčína vyhledávanou turistickou destinaci. Děčín má výhodnou polohu a již v minulosti byl a je významným dopravním uzlem mezi Českou republikou a Německem. Město je dobře dostupné železniční, lodní i silniční dopravou. Výhodná je i vzdálenost od jiných měst, například Praha (120 km), Drážďany (60 km) či Liberec (70 km).

Město je velmi zajímavé i z turistického pohledu. Nachází se zde několik kulturních památek, například Děčínský zámek s Růžovou zahradou a unikátní přístupovou cestou (Dlouhou jízdou) či Kostel povýšení sv. Kříže, dále zoo s medvědy kamčatskými a pobočkou Rajske ostrovy. Je zde i krásná okolní příroda, mnoho turistických stezek, přírodních památek, vyhlídek, památníků a rozhleden. Město je také významné ze sportovního hlediska. Nachází se zde populární Via Ferrata, mnoho cyklistických stezek (směrem na Ústí nad Labem, Benešov nad Ploučnicí i do Německa), několik sportovních center (zimní stadion, plavecký areál, sportovní hala, tenisové kurty a hala, fotbalové stadiony, kuželna, atd.). V posledních letech se velké popularitě těší několik dalších možností sportovního vyžití, např. zapůjčení raftů či kánoe a mnoho dalšího. (Turistický portál statutárního města Děčín, 2019)

2.2 Historie

Slavičková a Joza (2005, s. 7-25) popisují historii Děčína už od mladší doby kamenné, v této době byly na území dnešního Děčína nalezeny doklady lidské činnosti. První písemná zmínka o Děčíně pochází již z roku 993, kdy se na území dnešního Děčína rozkládala pohraniční správní oblast zvaná děčínská provincie. Ve 12. století se v této oblasti nacházelo hradiště, které stálo na místě dnešního Děčínského zámku a mělo jak politickou tak výkonnou moc. Toto hradiště mělo za úkol bránit nejen trasy z Čech do Míšeňska, Lužice a Žitavy, ale také bránit labskou vodní cestu a vybírat clo za soli dopravované ze Saska do Čech.

Hradiště se postupně měnilo až do podoby vrcholně středověké pevnosti, v polovině 13. století byl vystavěn kamenný hrad. V tomto období zde vládou rody Markvartců a Ronovců, za vlády těchto rodů dochází k intenzivnímu osidlovacímu procesu, ten je dovršen po příchodu německých kolonistů v polovině 14. století. Na konci 13. století vzniká pod hradem na Mariánské louce město Děčín, písemná zmínka o něm pochází z roku 1283. Město dostalo též svůj znak, na kterém je stříbrný dvouocasý lev na červeném pozadí, který drží obrácenou stříbrnou rybu. Město se rozvíjelo na přelomu 13. a 14. století, ale po sto letech město zaniklo, protože bylo ohrožováno povodněmi, epidemiemi a požáry. Dalším důvodem zániku města ovšem byly majetkové rozpory, které byly způsobeny tím, že rod Vartenberků získal Děčín do své moci. Za Vartenberků se staví nové město, které je svou polohou podél řeky Labe výhodné jak obchodní tak i dopravní uzel. V roce 1422 je město se třemi kostely, školou a 150 hektarů pozemků považováno za kulturní středisko.

Rozvoj Děčína se zbrzdil v období husitských a tzv. vartenberských válek. Mezi lety 1433 a 1444 vedli Vartenberkové boje se Sasy a s lužickým Šestiměstím. Války byly ukončeny v roce 1444, kdy osm tisíc Lužičanů táhlo na Děčínský hrad a město. Zikmund II. přispěl k rozvoji Děčína, odprodal některé pozemky, pomohl k výstavbě vodovodu a rozšířil práva měšťanů. Rozkvětu Děčína dále pomohl Mikuláš Trčka z Lípy a Lichtenburka, který v roce 1511 přenechal městu pivní pánve a tím Děčín získal monopol na vaření piva a jeho prodej. Jan ze Salhausenu poté měšťanům prodal dům na náměstí, který začal soužit jako radnice. V roce 1534 prodal obec Rudolfu z Bünau, jehož rod zde zůstal až do roku 1628. V tomto období dochází k poněmčení města i jeho okolí.

V 16. století nabývá město stejného významu jako ostatní severočeská královská města. Město prosperuje díky rozšiřování řemeslné výroby, labskému obchodu, várečnému a výčepnímu právu, solnému obchodu a clu. Kupci zakládali sklady zboží podél Labe a dostali se například do Drážďan, Magdeburgu a Hamburku. Spojení s cizinou přináší nové zkušenosti, poznání, vzdělanost a vede ke zvýšení nároků na životní styl. Kulturní úroveň vzrostla s příchodem renesance a humanismus, jsou zakládány školy, konají se představení apod. Rozvoj láká nové obyvatelstvo, hlavně ze Saska, bohatí měšťané si kupují šlechtické tituly a ve městě narůstá počet domů (na přelomu 16. a 17. století stálo v Děčíně přibližně 330 domů a žilo zde 2000 – 2500 obyvatel).

Za vlády Jindřicha z Bünau narůstají spory mezi měšťanstvem a šlechtou, spory se vedou o clo, daně, solný obchod i várečné a výčepní právo. Spory s vrchností a třicetiletá válka ochromily Děčín i jeho význam, některé domy jsou opuštěné, stavení chátrají. V roce 1672 bylo město oslabeno morovou epidemií, o 10 let později je město zničeno požárem, při kterém shořelo 107 domů, krámy, radnice, školy a kostel s farou. Velké škody způsobila za třicetileté války městu také švédská vojska.

V roce 1628 koupili Děčín tyrolští Thun-Hohensteinové, kteří byli posledními majiteli města. Rod Thun-Hohenstein měl velký význam v habsburské monarchii, vlastnili velké množství pozemků, majetku i uměleckých sbírek, které jim přinesly moc a bohatství. Mnoho členů rodiny zastávalo vysoké církevní postavení, jiní členové se uplatňovali ve vojenské, dvorské, diplomatické či státní službě.

V 60. letech 17. století dochází k přestavbě Děčínského zámku a podzámčí na rozkaz hraběte Maxmiliána Thuna. Při této přestavbě je vybudována Dlouhá jízda, reprezentační sál, kostel Povýšení sv. Kříže a zahradní komplex. Požár z roku 1749 a vystavění vlastního Pivovaru v Podmoklech opět rozdmýchaly spory mezi měšťanstvem a šlechtou, které přerostl v otevřený konflikt roku 1753.

Hlavní hospodářskou činností Thunů bylo lesnictví, pivovarská výroba a prodej vína, z tohoto důvodu Thunové zakládali na levém břehu Labe (osada Podmokly) lesovny, myslivny a lovecké objekty. Do některých z těchto objektů byly poté přeneseny správy panství. Postupem času zde byl vybudován pivovar s palírnou, pila s mlýnským náhonem. V roce 1777 byly otevřeny lázně sv. Josefa v Horním Žlebu, lázně přinesly velký společenský ruch, který opadl až v druhé polovině 19. století.

Thunové přijali industrializace pozitivně a sami si nechali postavit v Bynově tkalcovnu plátna s bělidlem. Další průmyslové podniky vznikly například v Březinách, Podmoklech či Oldřichově. Nejstarším z nich byla přádelna bavlny založená podnikateli Mattauschem a Richterem v roce 1802. František Antonín Thun se zasloužil o zřízení pošty, omezil provoz dvorů a nabízel pozemky k budování výrobních podniků, což pomohlo hospodářskému, kulturnímu a sociálnímu rozvoji na Děčínsku.

Po konci napoleonských válek nastal nový rozvoj města, začala výstavba silnic. První silnice spojovala Děčín s Rumburkem, dále byly zbudovány silnice do Teplic, do Benešova nad Ploučnicí a do Litoměřic. Po zavedení paroplavby rostla důležitost říční dopravy, v roce 1838 byla zavedena pravidelná říční přeprava mezi Děčínem a Drážďany. Rozhodující změna v dopravě nastává v roce 1851 výstavbou železniční trati Praha – Podmokly – Drážďany. Dráha vedla po levém břehu řeky, tak byl o pár let později vystavěn řetězový most mezi Podmokly a Děčínem. Podmokly se stávají průmyslovým a dopravním střediskem, v Rozbělesích je vybudován zimní přístav a stává se z nich průmyslová oblast. V roce 1898 je vystavěna nová železniční trať Podmokly – Děčín – Varnsdorf. A o dva roky později následuje trať Podmokly – Duchcov. Horní Žleb nabírá na popularitě díky lázním a nově zbudovaným lesním cestám a vyhlídkám. V tomto duchu roste oblíbenost i samotného Děčína, jako destinace pro letní pobyty a výlety do labského pískovcového města známého jako České (či Českosaské nebo Saské) Švýcarsko.

Průmyslovému rozmachu Podmokel napomáhá vybudování nového nádraží. Mezi výrobní odvětví patřila například chemie, potravinářství, strojírenství či elektrotechnika. Průmyslový rozvoj napomohl rychlému nárůstu počtu obyvatel, rozvoji škol, kulturního i společenského života. Podmokly začaly překonávat Děčín jak v počtu obyvatel, tak i v počtu domů, proto se Podmokly staly v 1901 městem. Získaly i znak, kde byl vyobrazen vlnitý pruh s kotvou a okřídlené a ozubené kolo.

Děčín měl na rozdíl od průmyslových Podmokel jiný vzhled, jelikož se Thunové snažili zachovat městský ráz v okolí Děčínského zámku. Rozvíjel se zde tedy obchod a doprava. V roce 1850 se z Děčína stává centrem politického okresu, roste společenský i kulturní význam města, město začíná tisknout své vlastní děčínské noviny. František Antonín Thun dopomohl založení zemědělské školy Libverda a tzv. hlavní školy a zasloužil se o výstavbu reálného gymnázia, k jejímuž otevření došlo až v roce 1899 a v roce 1904 bylo reformováno na tzv. gymnázium děčínského typu.

Snaha napojit město na železniční síť se uskutečnila v letech 1869 – 1874. V roce 1874 byla otevřena dráha z Lysé n. L. do Děčína. Město získalo výhodné napojení na Vídeň, do Německa i středních Čech. Děčín se řadí k nejdůležitějším dopravním uzlům díky vybudování přecladiště v Loubí z roku 1880.

Roku 1932 Thunové prodávají zámek státu, kam se uchýlila posádka československé armády. Děčín se ale nadále odlišuje od Podmokel. V Děčíně byl menší počet českých obyvatel, toto se následně projevuje i v politickém dění. Děčín se totiž stal na přelomu století centrem německých nacionálních hnutí (Konrad Henlein poprvé vystoupil v Děčíně v roce 1934).

3. 10. 1938 byla obě města obsazena německým vojskem, tisíce Čechů se musely přestěhovat do vnitrozemí. Na příkaz německých orgánů se musela v roce 1942 města Děčín, Podmokly a Staré město spojit v jedno pod názvem Tetschen-Bodenbach (Děčín-Podmokly). V roce 1947 bylo sloučení měst uznáno a dostalo společný název Děčín.

Po konci války bylo německé obyvatelstvo odsunuto a přišli čeští osídlenci, kteří neměli k Děčínu osobní vztah. Původní budovy byly místo rekonstrukcí zdemolovány. Město následně připojilo na padesát příměstských obcí i osad, tento proces dovršil až v roce 1981. Na politickém významu Děčín nabyl v roce 1960, kdy se stal centrem okresu Děčín, kam je zahrnut i Šluknovský výběžek. Během socialistické výstavby začaly mizet parky, náměstí i původní domy a nahradily je domy panelové, které tvoří velká sídliště.

3 Metodologie

Cílem výzkumu bylo zmapovat funkční a prostorové plochy v centrální části města Děčín za pomoci *land use* teorie a terénního výzkumu. Dalším předmětem zkoumání je nalezení problémů, které se ve městě vyskytují. Prvním krokem bylo provedení rešerše odborných knih, ze kterých jsem čerpala teoretické podklady. Druhým krokem bylo stanovení hypotéz, ty jsem sestavila z mých zkušeností a obecných názorů, které jsem se doslechla od rodiny či obyvatel Děčína. A třetím krokem bylo vytvoření dotazníku, který má mé hypotézy buď vyvrátit, nebo potvrdit.

Při průzkumu města jsem se nejdříve zaměřila na průmyslovější část města a to na Podmokly, které jsou jedním ze dvou center města. V této části města se nachází děčínské hlavní nádraží, bývalá knihovna a nákupní centrum Pivovar. Dalším krokem bylo zmapování druhého centra, tedy prostoru okolo Masarykova náměstí, radnice, nové knihovny a jeho okolí. Jelikož jsem se zde narodila a město znám, tak jsem se zaměřovala hlavně na změny, které nastaly v průběhu revitalizace města (například přesunutí některých úřadů, rekonstrukce budov, výstavby nových obchodů a podobně).

Následovala tvorba mapy pomocí softwaru od společnosti Esri – ArcGIS. Při vytváření mapy jsem kromě terénního výzkumu používala i [google.maps.com](https://www.google.com/maps) a jejich funkci Google Street View, obdobně jsem pak využívala i [server mapy.cz](https://www.mapy.cz). Pro samotný podklad jsem využívala Ortofoto mapu České republiky od ČÚZK.

3.1 Klasifikace funkčních ploch

Mapu jsem následně rozdělila do 15 druhů ploch se stejným funkčním využitím.

1. Nízkopodlažní obytné domy – rodinné domy, vily, řadové domky, domy se zahradou.
2. Vícepodlažní obytné domy – panelové domy, bytové vícepodlažní domy, činžovní domy.
3. Administrativní budovy – soudy, radnice, kanceláře, banky, pojišťovny, pošty, magistrát a jiné úřední budovy.
4. Komerční služby – supermarkety, obchody, prodejny, restaurace, hotely a jiná ubytovací zařízení, bary, cukrárny, lékárny.
5. Nekomerční služby – školy, školní družiny, mateřské školy, nemocnice, lékaři, hasiči, policie, azylové domy, dětské domovy, domovy důchodců, knihovny.
6. Sportovní plochy – sportovní haly, hřiště, sportoviště, plavecké areály, koupaliště a dětská hřiště.
7. Domy se smíšenou funkcí – objekty, které poskytují více než jednu službu, např. činžovní dům, který má v přízemí obchod a je obytný ve vyšších patrech.
8. Průmyslové objekty – firmy, sklady, průmyslové a výrobní objekty.
9. Kulturní a turistické objekty – kulturní památky, sakrální stavby, rozhledny, zoologické zahrady, divadla, kina.
10. Ostatní plochy – nezařaditelné plochy, plochy bez účelu, brownfields.
11. Vodní toky a plochy – řeky, jezera, potoky, rybníky, nádrže.
12. Městská zeleň – parky, zeleň v okolí obytných domů, travnaté plochy, zahrádkářské kolonie, hřbitovy, náměstí a kašny.
13. Lesy a skály – zalesněná prostranství, která nespádají pod městskou zeleň.
14. Pole a louky – zemědělská půda, nezalesněné plochy, které nepatří k městské zeleni.
15. Dopravní infrastruktura – silnice, železnice, cyklostezky, garáže, parkoviště, nádraží, mosty, budova dopravního podniku, ulice.

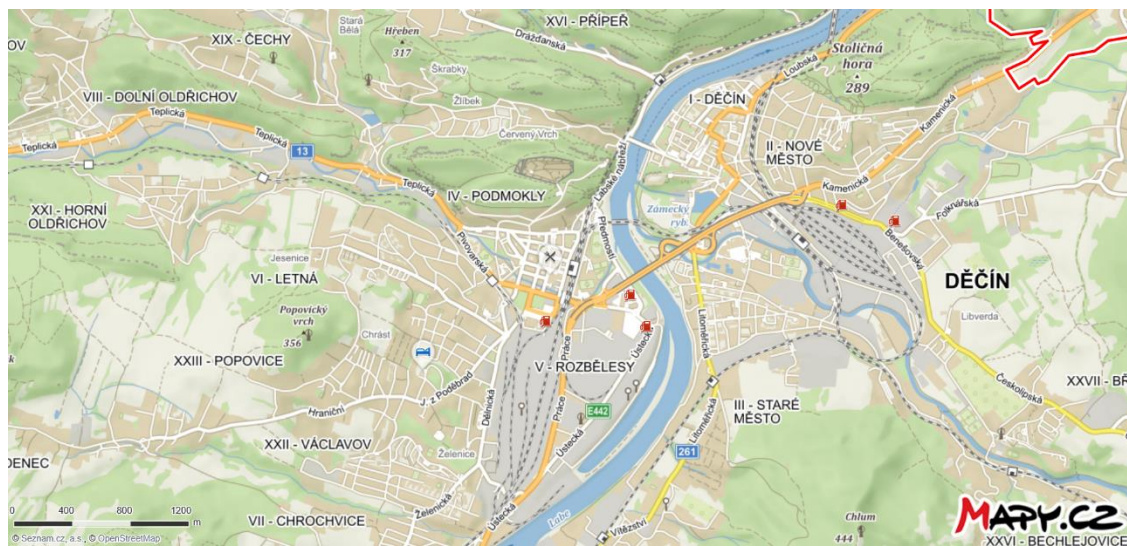
4 Mapa funkčních ploch v Děčíně

Zvolila jsem pouze centrální část Děčína, protože je z hlediska funkční a prostorové struktury nejzajímavější, jak již bylo zmíněno, má dvě centra, což je velmi zajímavé, jelikož město vzniklo spojením tří měst (Podmokly, Děčín a Staré město). Na území obce Děčín se rozkládají dvě chráněná krajinná území a to chráněná krajinná oblast Labské pískovce a chráněná krajinná oblast České středohoří, nedaleko města se nachází i národní park České Švýcarsko, celá oblast je tedy přírodně chráněná. Z tohoto důvodu jsem tady vynechala velkou část obce na severu, protože se zde rozkládá CHKO Labské pískovce s pískovcovým městem Tiské stěny. V této severní části obce jsou převážně lesy a louky a leží zde pouze pár usedlostí či malých vesniček, které nejsou z prostorové ani funkční struktury nijak zajímavé. Kromě rodinných domů se zde nanejvýše nachází zájezdní hospoda či penzion nebo zde sídlí soukromý podnikatel. Na jihu obce je také velké množství lesů a luk a pouze pár malých čtvrtí, které tvoří funkci pouze obytnou, opět se zde nachází samoobsluha, jedna či dvě restaurace popřípadě nějaký druh ubytování. (mapy.cz)

FUNKČNÍ PLOCHY V CENTRÁLNÍ ČÁSTI DĚČINA, 2019

Obrázek 1: Prostorová a funkční struktura centrální části města Děčín (zdroj: vlastní zpracování, viz příloha 3)

Obrázek 2: Výřez centrální části města Děčín (zdroj: mapy.cz)

4.1 Stanovení hypotéz

Po zmapování města jsem stanovila hypotézy, které se týkají prostorové a funkční struktury ve městě.

1. Děčín má několik problémových čtvrtí.
2. Město má nedostatek některých služeb (obchody, restaurace).
3. Město má špatnou dopravní infrastrukturu.
4. Obyvatelstvo není spokojeno s množstvím lékařských zařízení.
5. Obyvatelstvo není spokojeno s počtem sportovních center.
6. Ve městě je dostatek zeleně.
7. Město má problém s nepřizpůsobivými občany.
8. V Děčíně je nedostatek dobře placeným míst.

4.2 Vymezení zón

Město se dá viditelně rozdělit na několik různých zón. Můžou za to různé faktory, například historické události (spojení tří měst v jedno), vývoj prostoru v průběhu let (druhá světová válka, socialismus) či nedávné revitalizace města.

4.2.1 Centra

Město Děčín má dvě centra. Může za to historický vývoj, v roce 1942 vzniklo město spojením Děčina, Podmokel a Starého Města, které nese společný název Děčín.

Centrum Děčín na pravém břehu řeky Labe se rozkládá pod Děčínským zámekem v prostoru mezi Tyršovou a Myslbekovou ulicí, středem centra je Masarykovo náměstí. Toto centrum má spíše administrativní funkci. Nachází se zde soud, radnice, městský úřad, úřad práce, finanční úřad, notáři a jiné administrativní služby. Dále se zde nachází řada škol a to Gymnázium Děčín, Evropská obchodní akademie, Střední průmyslové škola strojní a dopravní, poté obě fakulty ČVÚT (dopravní a jaderná) a několik základních škol. Mimo jiné se zde nachází poliklinika, nová knihovna a kulturní dům Střelnice, ve kterém se pořádá většina kulturních akcí a to tematické plesy pořádané městem, maturitní plesy, taneční kurzy, koncerty a další různé společenské akce.

Z kulturního a turistického hlediska se zde nachází několik historických budov. Budovy ležící v okolí Masarykova náměstí mají funkce jak obytné, administrativní i komerční, například budova soudu, Hotel Pošta i Hotel Zlatá koruna i budovy, které lemují ulici 28. října, jenž vede podél Masarykova náměstí, jsou z historického i kulturního hlediska velmi cenné. Dále zde leží největší dominanta Děčína a to Děčínský zámek s Dlouhou jízdou, Růžovou zahradou, Salou Terrenou a nově opravenými zámeckými zahradami. Kostel sv. Václava a Blažeje a Kostel Povýšení svatého Kříže jsou také součástí kulturního dědictví v Děčíně. Labské nábřeží, které je součástí centra, je hlavním dějištěm různých akcí, které město pořádá, například to jsou vánoční a velikonoční trhy, festival na počest rodáka Miroslava Tyrše, které nese název Tyršův Děčín či letní hudební a adrenalinový festival Labefest.

Druhým centrem, které je spíše průmyslové, je *centrum Podmokly*. V okolí centra se nachází několik průmyslových podniků a firem. Toto centrum je též dopravním uzlem pro město Děčín, nachází se zde hlavní vlakové nádraží a autobusové nádraží, z tohoto důvodu se v budově vlakového nádraží nachází i informační centrum.

I toto centrum má své kulturní a turistické zajímavosti, například synagoga, Evangelický kostel, či Kostel sv. Františka Serafinského, za zmínku stojí i vila mezi zoologickou zahradou a synagogou. Nachází se zde i městské muzeum v blízkosti hlavního nádraží, dále divadlo, kino, fotbalový stadion, tenisové kurty a hala, atletický stadion, kuželna, hala pro stolní tenis a nově vystavěné obchodní centrum Pivovar se spoustou obchodů, s restaurací a vlastní distribucí Děčínského piva.

4.2.2 Průmyslové oblasti

Čtvrť Rozbělesy se nachází v blízkosti centra Podmokly. Tato čtvrť se táhne podél levého břehu Labe a sídlí zde různé závody a podniky, z těch největších zmíním Ryko, které poskytuje servis železničním dopravním prostředkům, dále firma Alcan, jenž vyrábí výrobky z hliníku a Chart Ferox, jenž se zabývá skladováním a distribucí zkapalněných technických plynů. Průmyslová čtvrť je dobře dopravně dostupná a to i pro lodní dopravu, nachází se zde totiž přístav, který slouží výhradně pro průmyslové účely. Celá čtvrť se poté táhne mezi řekou Labe, Ústeckou ulicí, která je hlavní spojkou mezi Děčínem a Ústím nad Labem a železnicí. Podél Ústecké ulice se nachází i několik komerčních obchodů, jsou to zejména hobby obchody a stavebniny, je zde též supermarket Tesco, restaurace KFC a uprostřed průmyslových podniků se nachází i Kostel svatého Václava, barokní

sakrální stavba postavená podle plánů Kiliána Ignáce Dientzenhofera, dnes bohužel veřejnosti nepřístupná. Stojí zde i pár činžovních domů, které nejsou v dobrém stavu a dochází tu ke ghettoizaci, jelikož se sem uchylují stejné sociální skupiny, hlavně nepřizpůsobiví občané. Zejména Krátká ulice, ve které stojí 6 činžovních domů v demoličním stavu, je příkladem ghettoizace, protože zde žijí pouze sociálně vyloučení obyvatelé a to zejména Romové.

Druhou velkou průmyslovou oblastí je prostor mezi *Východním nádražím a Libverdou*. Tato oblast je situována v blízkosti železnice a Východního nádraží, jenž poskytuje výhodnou polohu pro dopravu materiálu a výrobků, v blízkosti se nachází i řeka Ploučnice, která poskytuje vodu do průmyslových podniků a posledním výhodným bodem je Benešovská ulice, které je hlavním tahem mezi Děčínem a Benešovem nad Ploučnicí. V této oblasti se nachází především sklady a průmyslové objekty, jsou zde ale i komerční služby, například stavebniny, autoservisy Volkswagen a Škoda auto, benzínová pumpa. Z průmyslových podniků zmíním firmu Zinkpower, která je významným zpracovatelem kovů, slévárnu Power-Cast či cementárnu Cemex.

4.2.3 Bydlení

Vícepodlažní domy se nacházejí jak v okrajových částech města, tak i v centrech. V okrajových částech města tvoří sídliště, jsou to především panelové domy, zde převládá funkce obytná, občas se zde objeví základní škola, samoobsluha či jiný komerční obchod. Dále je v okolí vícepodlažních domů množství městské zeleně, hlavně mezi panelovými domy, kde se též nalézají ve větším množství dětská hřiště, lavičky a pískoviště. V centrech města poté plní tyto domy jak obytnou tak i komerční funkci, jsou to hlavně domy činžovní, ale není výjimkou, že se v centru města nachází menší panelové domy. V mapě jsou tyto domy v některých případech zobrazeny jako domy se smíšenou funkcí, v přízemí domů se totiž nachází různé komerční služby, jako například samoobsluha, různé obchody se specifickým zbožím, restaurace nebo banky.

Nízkopodlažní domy, tedy rodinné domy a vily, se nachází jak na periférii, tak i v centru města a jeho blízkém okolí. Tyto domy a vily jsou historické budovy, které zde byly původně vystaveny pro bohaté obyvatelstvo města, byli to jak němečtí bohatí obyvatelé, tak i vlastníci průmyslových továren. Některé vily se nachází též z průmyslové čtvrti Rozbělesy, dnes ovšem spadají pod firmy a podniky a tvoří funkci kanceláří či re-

cepcí těchto podniků. Pod zoologickou zahradou se nachází některé staré vily, ale i novější rodinné domy. Na periferiích vznikají čtvrtě, ve kterých jsou jak vícepodlažní, tak i nízkopodlažní domy. Tyto čtvrtě tvoří funkci hlavně obytnou, ale jsou zde hřiště, restaurační zařízení, samoobsluhy, pošty, různé služby jako kadeřnictví či malé autoservisy a podobně. Tyto části města bývají velmi dobře dopravně dostupné, je zde velké množství zastávek autobusů, které jezdí pravidelně a v krátkých intervalech. Mezi tyto čtvrtě patří například Boletice, Želenice, Staré město či Letná.

Části města, ve kterých se nachází pouze domy rodinné či vily jsou ve většině případů dále od města a tvoří funkci hlavně obytnou, ale ani v těchto částech města není výjimkou, že se zde objeví samoobsluha či restaurace, v těchto částech města se ovšem nachází samoobsluha či restaurace pouze jedna a mají omezenou otevírací dobu. Linkové autobusy sem také nejezdí tak často, většinou se jedná o 3 – 5 spojů denně a pouze jednu či dvě zastávky. Mezi takové čtvrti patří například Krásný Studenec, Horní Oldřichov, Folknáře či Bělá.

4.2.4 **Rekreace a sport**

Mezi centry a čtvrtěmi se nachází různé rekreační a sportovní objekty, které se nachází na pomezí těchto čtvrtí a nelze je zařadit nebo se dokonce nachází mimo tyto oblasti. Největší plochy zabírají lesy, skály a louky, což je z mapy dobře viditelné. Tato území se nachází v okolí vzdálených částí města jako je Horní Oldřichov či Krásný Studenec. Jak již bylo zmíněno, obec se nachází na rozhraní chráněné krajinné oblasti České Středohoří a chráněné krajinné oblasti Labské Pískovce a nedaleko se nachází i Národní park České Švýcarsko, v obci je proto velké množství lesů a nezastavěné půdy. Tyto oblasti jsou ovšem prokány jak cyklistickými tak i turistickými stezkami s řadou informačních cedulí a jsou lákadlem pro turisty i milovníky sportu.

Z městské zeleně je nejvýznamnější a největší park Mariánská louka. Ta se rozkládá pod Děčínským zámekem, na jejím dnešním místě bylo v minulosti původní město Děčín, v minulosti zde stálo i koupaliště, které bylo zrušeno z důvodu častých záplav. V současné době slouží park pouze pro rekreaci, pořádají se zde různé akce, například vyřezávání ze dřeva či dětské závody. Již zmíněné byly i zámecké zahrady, které byly nedávno rekonstruovány. Z hlediska sportovního je největší koncentrace sportovišť na Starém městě. Zde se v těsné blízkosti nachází zimní stadion, kde probíhají tréninky děčínského

hokejového i krasobruslařského týmu, v zimním období jsou zde pořádána veřejná bruslení. Vedle zimního stadionu je plavecký areál, který má řadu venkovních i vnitřních bazénů a řadu atrakcí. Dále jsou zde sportovní hala s posilovnou, v této hale trénuje Děčínský basketbalový tým, často se zde pořádají i basketbalové zápasy a občas se zde dějí různé sportovní akce například taneční soutěže. V celém Děčíně se poté nachází několik hřišť, tenisové kurty, atletický stadion, bowlingová centra, ferrata a velké množství cyklostezek.

4.3 Změny v prostorové struktuře

Ke *ghettoizaci* dochází naneštěstí v mnoha částech města. Do těchto oblastí se uchylují zejména nepřizpůsobiví obyvatelé, převážně Romové. Tyto části města jsou špinavé, zničené a zaostalé, mají pověst nebezpečných a nevzhledných čtvrtí a obyvatelé se jim vyhýbají. Mezi tyto čtvrti patří například celá čtvrť Boletice, ulice Krátká ve čtvrti Želenice a ulice Jiřího z Poděbrad v Podmoklech.

Proces *gentrifikace* v Děčíně nikde neprobíhá. Dochází spíše k opačnému procesu a to vylidňování center, protože podnikatelé skupují činžovní domy, na které dostávají dotace od města a státu, do těchto činžovních domů poté nastěhují nepřizpůsobivé obyvatelstvo a tyto části města poté chátrají a ničí se. Původní obyvatelé domů se poté stěhují do okrajových částí měst, kde si staví nové domy a tím napomáhají procesu ghettoizace.

K *revitalizaci* města dochází v posledních letech poměrně často. Před pár lety byla dokončena revitalizace knihovny. Knihovna v Podmoklech byla přesídlena na místo, kde původně stála budova Atlantiku, která v minulosti sloužila jako kulturní dům s tanečním sálem a restauračními zařízeními. Dnes nová moderní budova slouží jako knihovna a přednáškový sál, v přízemí sídlí infocentrum a kavárna. V nedávné době byla též dokončena rekonstrukce Tyršovy ulice. (Statutární město Děčín, 2012)

Byl rekonstruován prostor před bývalým obchodním centrem Kotva, kde sídlilo kino Kotva s restauračním zařízením a prodejnou potravin. V těchto prostorách je dnes supermarket Billa a drogerie Teta. Prostor před touto budovou byl srovnán a nově vydlážděn, byla opravena kašna, přibýly lavičky a záhony a byla nově opravena zastávka autobusu, které přibýla digitální informační světelná tabule s časy a směry MHD. A též

na ní byly připevněny dvě houpačky. V minulosti byly postaveny experimentální panelové domy (na nožičkách), volné prostory mezi nožičkami byly obestavěny a nyní slouží jako obchůdky (květinářství, ovoce a zelenina či kadeřnictví). (Veselý, 2015)

V posledních měsících probíhá revitalizace ulice Prokopa Holého v Podmoklech, rekonstrukce měly být dokončeny již před několika měsíci, ale opravy se protáhly, protože se propadly nově vystavěné chodníky do prostor sklepů činžovních domů. Dalším důvodem, proč se rekonstrukce protáhly, jsou nedořešené spory o prostor okolo Kostela sv. Františka Serafinského. Revitalizace má dodat více prostoru pro chodce a rekreaci a z ulice udělat místo, které spíše odpovídá pěší zóně než silnici. Mohou zde jezdit pouze autobusy a obyvatelé, kteří bydlí ve zdejších činžovních domech. Též mají přibýt okrasné stromy, záhony s květinami a lavičky. (Lakomá, 2018)

Poslední plánovanou revitalizací je revitalizace sídliště Bynov. Práce mají začít v roce 2021 a cílem oprav je zlepšit životní komfort v této části města. Mezi plánované úkony patří postavení autobusové zastávky a zavedení městské hromadné dopravy do této části města a založení náměstí, které bude středem dění tohoto sídliště. (Veselý, 2019)

Ke *komercializaci* dochází v celém městě. Největší v poslední době bylo skoupení původního Děčínského pivovaru, to bylo přestavěno na obchodní centrum Pivovar, kde se nachází komerční obchody a restaurace. Na městských sídlištích dochází ke zkupování původních nefunkčních autoservisů, výměňkových stanic či tepláren a staví zde samoobsluhy či restaurace. Jinak k tomuto procesu dochází v celém Děčíně, především v centrech. Podnikatelé neskupují jen staré budovy, ale snaží se i o stavbu nových, například na Masarykově náměstí vzniklo několik nových komerčních obchodů a služeb, například Mexická restaurace a Pekárna Martin.

K suburbanizaci dochází posledních několik let, město se rozrůstá a staví se nové vilové čtvrti na polích a loukách v okolí města. Z těchto vilových čtvrtí se postupně stávají sídliště, protože se centrum města rozrůstá a postupně pohltní i tyto části. Město potřebuje více zón pro bydlení a staví se zde panelové domy, následně přibývá městská hromadná doprava, samoobsluhy a základní školy. Mimo centra se stěhují hlavně obyvatelé, kteří nejsou spokojeni se životem ve městě, touží po větším klidu a soukromí než které jim nabízí město. Další skupinou, které se do těchto oblastí stěhuje, jsou movití

obyvatelé, kteří si zde staví honosné domy a vily se zahradou. Problém poté nastává s infrastrukturou města, každý do práce dojíždí automobilem, protože v těchto částech není zavedena MHD je těžké se do centra dostat, kde mnoho lidí pracuje či studuje.

4.4 Problémy ve městě

Prvním velkým problémem ve městě Děčín je špatná *dopravní infrastruktura*. Celkově má město problém s kvalitou silnic, ale samotná infrastruktura je pro město nedostatečná. Vedení města nechalo nedávno vystavět nový kruhový objezd a přípojku na Nový most, které měli ulevit dopravě ve městě, ale bohužel v Děčíně dochází stále k novým opravám a revitalizacím a město není nikdy plně průjezdné a dopravně dostupné. V současné době dochází k revitalizaci v okolí hlavního nádraží a Prokopovy ulice a oba kruhové objezdy (kruhový objezd u Mototechny i nový kruhový objezd pod Novým mostem) jsou částečně uzavřeny, proto zde dochází k častým kolonám, zejména v odpoledních a ranních hodinách, kdy obyvatelé dojíždějí do práce nebo se z práce domů vrací. V Děčíně neprobíhají opravy silnic pouze v Podmoklech, ale v celém Děčíně, tyto opravy zpravidla trvají několik měsíců. Lidé ve městě proto nemají kde parkovat a ani se často nemohou dopravit, kam potřebují a musí objížděkami projet celé město. Mimo opravy silnic dochází také k rekonstrukcím kanalizací a město je neustále v pohotovostním stavu. Jak už bylo zmíněno, některé ulice i kruhové objezdy jsou průjezdné jen částečně a z tohoto důvodu musí být odkloněna i autobusová doprava, některé zastávky přesunuty nebo rovnou dočasně zrušeny. Problém s nedostatkem parkovacích míst je v centru města opravdu velký, jelikož je na většině ulic zakázáno parkovat z důvodu rekonstrukcí a řidiči se pak uchylují k parkování u činžovních domů, zde poté zabírají místa obyvatelům těchto domů a ti následně parkují u supermarketů. S nárůstem počtu automobilů dochází také k přeplnění parkovišť na sídlištích. A také dochází k znečištění města emisemi, jelikož lidé přestávají používat městskou hromadnou dopravu a dopravují se výhradně auty.

Druhým velkým problémem je *počet nepřízpůsobivých či sociálně slabých občanů* ve městě. Mezi tyto občany patří hlavně Romové, drogově závislí, bezdomovci a nezaměstnaní obyvatelé. Některé ulice i čtvrti jsou plně obsazeny nepřízpůsobivými či sociálně slabými občany, dochází k ničení budov a vyloučení těchto lokalit ze zájmu města i obyvatelstva. Když se poté snaží obyvatelé v těchto částech města něco změnit, většinou se to již nepodaří a ani samo město nemá už o tyto lokality zájem a nesnaží se jim nijak pomoci. Tyto čtvrti a ulice mívají nepopulární pověst, protože domy a ulice chátrají a

jsou ničeny, bývají také známé pro své špinavé a zničené ulice, lidé zde nemají pocit bezpečí v nočních hodinách. Z těchto čtvrtí se obyvatelé stěhují do jiných částí měst, a jak již bylo zmíněno, vedení města se vyhýbá správě o tyto čtvrti a tím napomáhají ghettoizaci a dalšímu chátrání a ničení budov v těchto částech města.

Třetím problémem ve městě je *nedostatek lékařů a lékařských zařízení*. Děčínská nemocnice nemá pověst kvalitního zařízení. Obyvatelstvo dojíždí raději do krajské nemocnice v Ústí nad Labem, která je od Děčína vzdálená zhruba 25 km. Tato nemocnice má nejen mnohem lepší pověst, ale také větší množství specialistů a kvalitních zaměstnanců. Ve městě Děčín není ani dostatek specializovaných lékařů s vlastní praxí. Chybí jak obvodní lékaři, tak i zubaři, gynekologové či kožní lékaři. Nově přistěhovalí obyvatelé nemohou být velmi často přijati z kapacitních důvodů, a proto většina zůstává pacientem u svého původního lékaře a dojíždí za ním do jiného města. Častým problémem je i dlouhá čekací doba na volný termín, pokud se chce pacient objednat. A přestože je pacient objednan, není výjimkou, že v čekárně stráví několik desítek minut i hodin. Kapacity lékařů jsou v celém Děčíně přeplněné.

Posledním velkým problémem ve městě je *nedostatek kvalitních a dobře placených pracovních míst*. Z tohoto důvodu dochází k odlivu mladých a vzdělaných lidí do jiných měst. Ti mají větší šanci nelézt lépe placenou a ohodnocenou práci v jiném městě. Tento problém nemá jen město Děčín, ale i ostatní severočeská města, snad jen s výjimkou nedalekého krajského města Ústí nad Labem, které je větší a je zde více pracovních příležitostí, kromě Ústí nad Labem dojíždějí obyvatelé z Děčína i do Prahy, ale i do nedalekého Německa.

4.5 Možná řešení problémů

Stálé revitalizace města by se daly vyřešit lepším plánováním rekonstrukcí a oprav ve městě. Vedení města se snaží všechno opravit zároveň, ale opravy trvají vždy i několik měsíců a město je neprůjezdné. Proto by bylo vhodným řešením opravy a revitalizace lépe rozložit v průběhu roku a najímat firmy, které jsou schopny dodržet plány a termíny. Příhodné by bylo dělat vždy větší rekonstrukce jednu po druhé a ne jak tomu je teď v Podmoklech, kdy probíhají dvě větší revitalizace současně a zabraňují tak plynulé dopravě ve městě. V současné době by bylo vhodné nejdříve dodělat revitalizaci ulice Prokopa Holého a poté až začít opravovat kanalizaci u hlavního nádraží. Obě tyto opravy do

sebe v podstatě zasahují a půlka centra Podmokel je mimo provoz. Automobily nemohou projíždět přes hlavní nádraží a tím je zablokován kruhový objezd u supermarketu Lidl. Na hlavním nádraží je též odkloněna městská hromadná doprava a autobusy musí objíždět město a tím nabírají zpoždění.

Revitalizace a opravy silnic a částí města by se měly odrážet na zlepšení infrastruktury města. Největším současným problémem infrastruktury je nový kruhový objezd, který je ne-dostatečný pro současnou dopravu ve městě. Nejlepším řešením by bylo kruhový objezd rozšířit a udělat ho dvouproudý. Dále by bylo vhodné odstranit zábranu, která zamezuje autům objíždět celý kruhový objezd, tato zábrana je tam z důvodu rekonstrukcí u hlavního nádraží a má urychlit dopravu, což se ovšem nedaří a auta musí objíždět půlku centra Podmokel, aby se na kruhový objezd dostali zpět. Dalším velkým problémem je omezení rychlostí v některých částech města, kde nejsou potřeba. Například na Novém mostě je rychlost omezena, některá auta ji nedodržují a poté dochází ke zpomalování dopravy a i k dopravním nehodám v tomto úseku.

Problémy s nepřizpůsobivými a sociálně vyloučenými občany je těžké vyřešit a netýkají se pouze města Děčín, ale celé České republiky, nejvíce je ovšem zasažen Ústecký kraj, ve kterém se město Děčín nachází. Nejvhodnějším řešením pro město by bylo zaměřit se na ghettoizované části města, ignorováním těchto částí totiž město napomáhá procesu ghettoizace. Vedení města by se mělo snažit tyto části města opravovat, pomáhat lidem v těžkých životních situacích a nepodporovat sestěhovávání obyvatel do těchto izolovaných čtvrtí a ulic. Tím že město ignoruje čtvrti, jako jsou Boletice, napomáhá tomu, aby se i z této části města stalo ghetto. Vedení města se o tuto čtvrť nestará, ta chátrá, rozrůstá se zde kriminalita, domy jsou ničeny a slušní, vzdělaní a pracující obyvatelé se z této čtvrti stěhují pryč a tím se z ní stává izolovaná oblast pro sociálně slabé a nezaměstnané skupiny. Dalším vhodným řešením by bylo, aby se město snažilo aktivně nabízet těmto lidem práci a kurzy pro hospodaření s penězi a ne je pouze udržovat na sociální podpoře.

Třetím problémem je nedostatek lékařů a lékařských zařízení. Opět, tento problém je celorepublikový, lékaři si hledají práci tam, kde je dobře placená, někteří si hledají práci i v zahraničí a české nemocnice poté mají podstav. Možným řešením by bylo, kdyby město nabízelo lékařům vhodné podmínky a lákalo tak nové lékaře a zdravotní pracovníky, protože v Děčíně je nedostatek zubařů i obvodních lékařů. Jak již bylo zmíněno, Děčínská nemocnice nemá valnou pověst a lékaři ani sestry se sem příliš nehrnou. Bylo

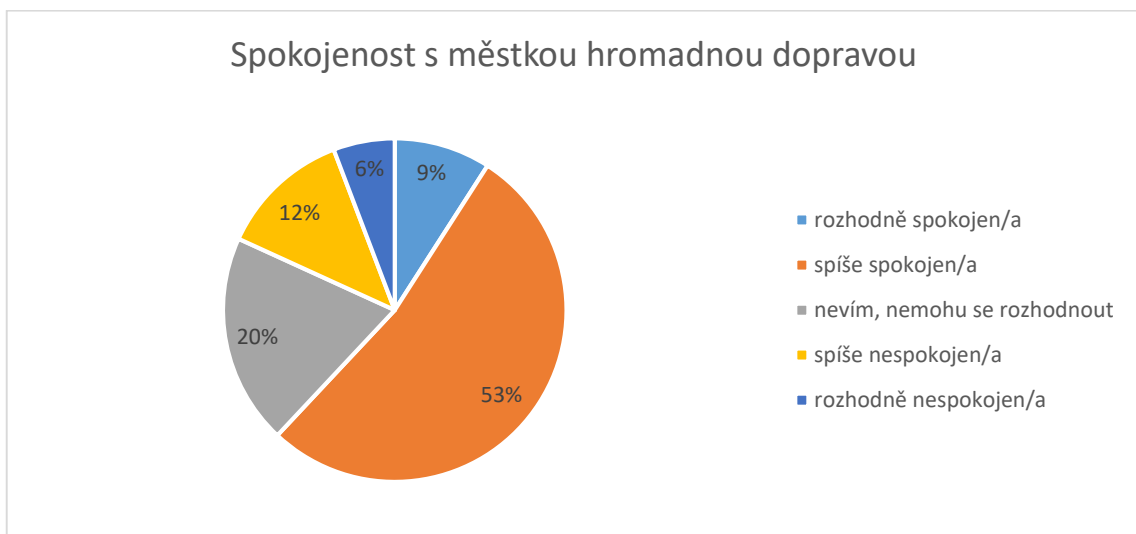
by též vhodné investovat do celého areálu Děčínské nemocnice, některé budovy chátrají, a i když hlavní budova dostala nedávno novou omítku, vevnitř stále k opravám nedošlo.

V neposlední řadě je v Děčíně nedostatek pracovních míst. V tomto ohledu by město opět mohlo nabízet vhodné podmínky pro podnikatele, kteří by do města přinesli nové pracovní příležitosti. Ve většině továren a průmyslových podniků je část pracovníků ze zahraničí, ať už ze Slovenska tak i z Ukrajiny či Polska. Tito zaměstnanci jsou ochotni pracovat za nižší mzdy než pracovníci z Česka. To je pro podniky výhodné, protože nemusí zvyšovat mzdy, když jsou pracovníci ze zahraničí ochotni pracovat za nejnížší mzdu. Samozřejmě se toto netýká pouze průmyslových podniků, pro obyvatele je těžké sehnat práci téměř v každém sektoru, a pokud zaměstnání seženou, tak není tak dobře ohodnocené jako třeba v Ústí nad Labem, Praze, Liberci či dokonce v zahraničí. Proto by mělo město klást důraz na to, aby ve městě zůstávali mladí lidé a neodcházeli z města pryč. Dalo by se tomu pomoci například pravidelnými veletrhy práce a častějšími přednáškami na středních školách o pracovních příležitostech ve městě. V rámci vzdělávání by město mohlo zrekonstruovat a postavit nové ubytovny pro studenty, kteří chtějí v Děčíně studovat.

5 Dotazníkové šetření

Dotazník měl celkem 12 otázek, pouze 3 otázky byly otevřené, zbylých 9 uzavřených. Poslední 3 otázky v dotazníku se zabývaly sociodemografickou identifikací. Sběr dotazníků probíhal na webové stránce survio.com. Celkem bylo sesbíráno 121 dotazníků.

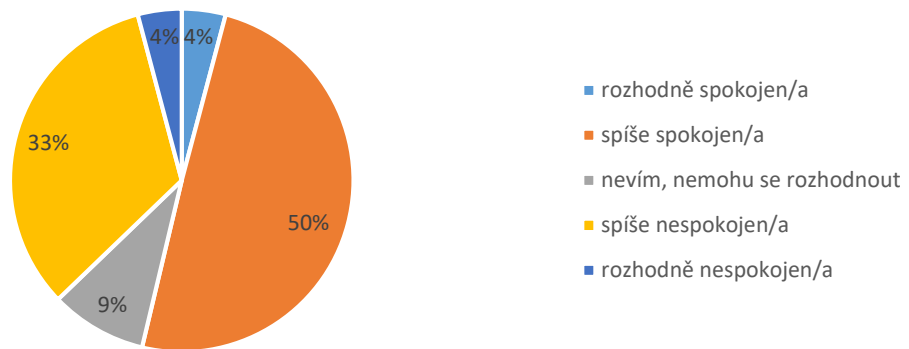
5.1 Spokojenost obyvatel se službami v Děčíně

Obrázek 3: Spokojenost s množstvím městské hromadné dopravy (zdroj: vlastní zpracování)

Z grafu je vidět, že 9 % je rozhodně spokojeno, 53 % dotazovaných je s městskou hromadnou dopravou spíše spokojeno, 20 % dotazovaných je nerozhodných, 12 % respondentů je spíše nespokojeno a 6 % rozhodně nespokojeno. Většina dotazovaných je tedy s MHD ve městě spokojena, ovšem někteří s MHD spokojeni nejsou, toto může to být způsobeno různými faktory, například někteří z respondentů žijí v částech města, která nejsou dobře dostupná, mají méně zastávek i spojů (nejlépe je zajištěná doprava v centru města). Dále mohou být odpovědi ovlivněny tím, jak často dotazovaný městskou hromadnou dopravu používá, mnoho obyvatel se po městě dopravuje automobilem.

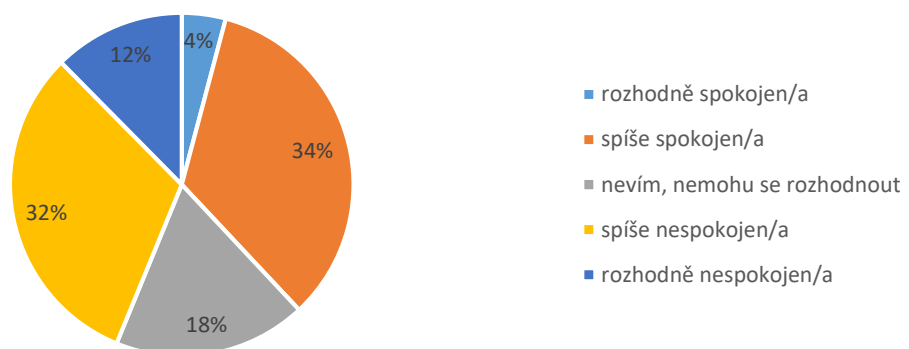
Spokojenost s počtem nemocničních a lékařských zařízení

Obrázek 4: Spokojenost s počtem nemocničních a lékařských zařízení (zdroj: vlastní zpracování)

Z tohoto grafu vidíme, že jsou 4 % dotazovaných rozhodně spokojeni s počtem lékařských zařízení, největší část respondentů (50 %) je spíše spokojených, 9 % respondentů se nemůže rozhodnout, 33 % je spíše nespokojeno a 4 % rozhodně nespokojeno. Velký počet obyvatel je tedy s počtem lékařských a nemocničních zařízení spokojeno, ale poměrně velký počet dotazovaných není spokojeno, je tedy vidět, že lze stále co zlepšovat a že některým obyvatelům připadá počet lékařů ve městě Děčín nedostatečný.

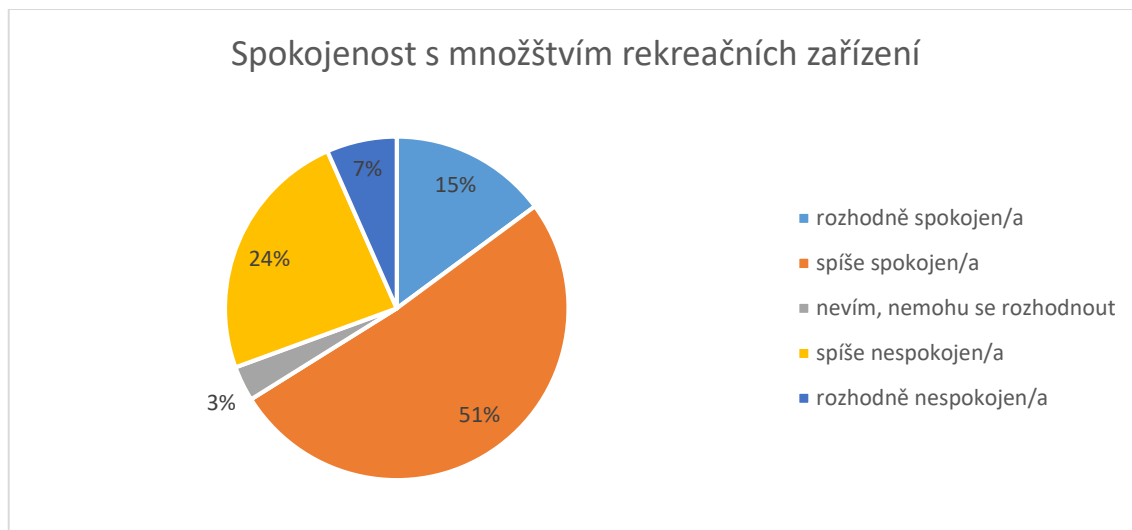
Spokojenost s dopravní infrastrukturou

Obrázek 5: Spokojenost s dopravní infrastrukturou (zdroj: vlastní zpracování)

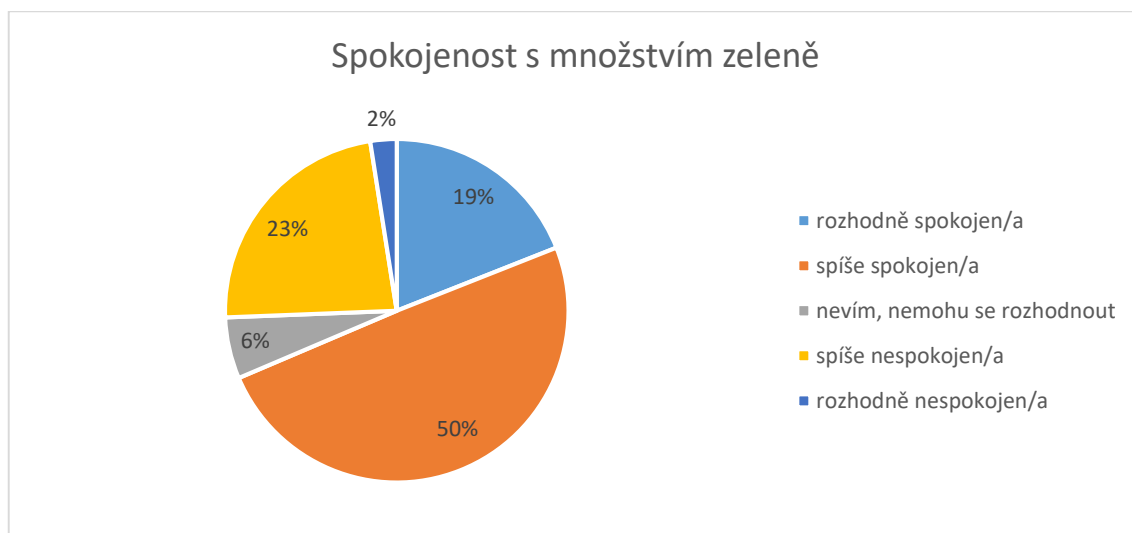
Následující otázka se zabývá spokojeností s dopravní infrastrukturou. Pouze 4 % dotazovaných jsou rozhodně spokojeni s dopravní infrastrukturou ve městě Děčín, 34 % je spíše spokojeno, 18 % respondentů se nemůže rozhodnout a 32 % je spíše nespokojeno, dalších 12 % je rozhodně nespokojeno. V tomto grafu se odráží dopravní situace ve městě Děčín za posledních pár měsíců. Město se sice snaží o opravy silnic, ale některé situace

spíše zhoršují dalšími uzavírkami a neustálými rekonstrukcemi. Proto je více než 30 % obyvatel s dopravní infrastrukturou nespokojeno. Zde se může opět odrážet to, zda dotazovaný jezdí pravidelně automobilem či využívá MHD.

Obrázek 6: Spokojenost s množstvím rekreačních zařízení (zdroj: vlastní zpracování)

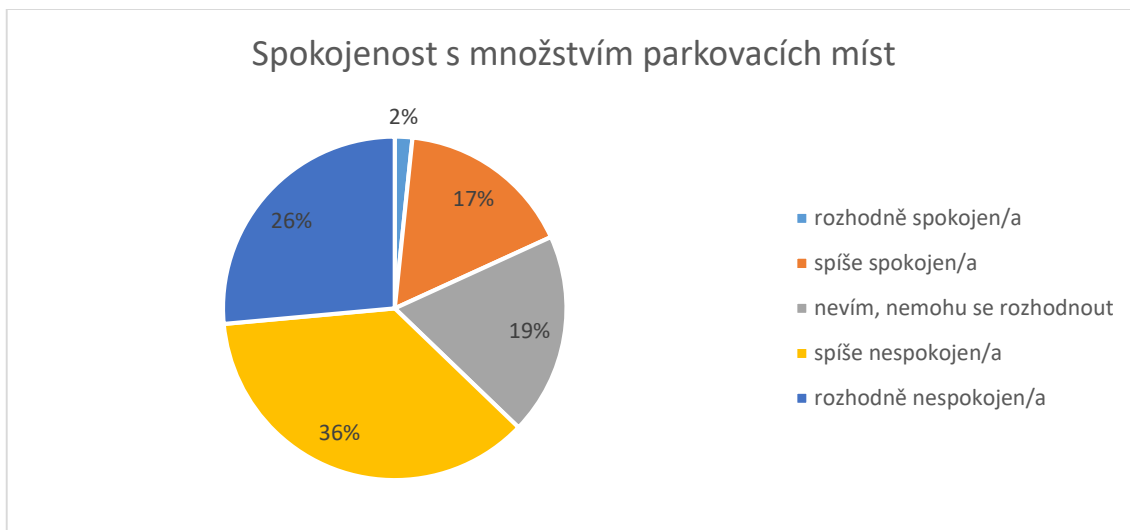
Z toho grafu lze vyčíst spokojenost s množstvím rekreačních zařízení, těmito byly myšleny například parky, cyklostezky, sportovní areály a jiné. Z respondentů je 15 % respondentů rozhodně spokojených, 51 % spíše spokojených, pouze 3 % se nemohou rozhodnout, zda je počet dostatečný. Na druhou stranu je 24 % spíše nespokojeno a 7 % rozhodně nespokojeno. V Děčíně je poměrně velký počet rekreačních zařízení, ale nepokrývá všechny druhy sportů a rekreace, které jsou dostupné.

Obrázek 7: Spokojenost s množstvím zeleně (zdroj: vlastní zpracování)

Tento graf nám ukazuje, že je 19 % respondentů rozhodně spokojeno s množstvím zeleně v Děčíně, 50 % je spíše spokojeno, 6 % neví nebo se nemůže rozhodnout, 23 % je

spíše nespokojeno a pouze 2 % dotazovaných je rozhodně nespokojeno. Je tedy vidět, že jsou obyvatelé spíše spokojeni s množstvím zeleně, ale i tak jsou někteří dotazovaní nespokojeni a je tedy co zlepšovat.

Obrázek 8: Spokojenost s množstvím parkovacích míst (zdroj: vlastní zpracování)

Z grafu vidíme, že jsou pouze 2 % respondentů spokojena s množstvím parkovacích míst v Děčíně, 17 % je spíše spokojeno, 19 % se nemůže rozhodnout, 36 % je spíše nespokojeno a 26 % je rozhodně nespokojeno. Je vidět, že větší počet dotazovaných je nespokojených s počtem parkovacích míst. Zde se opět odráží situace, ve které se dotazovaný nachází, zde se dopravuje denně do práce automobilem nebo jezdí MHD, kde parkuje, buď na sídlišti mimo centrum, ve vlastní garáži nebo v centru města.

5.2 Otevřené otázky

Všechny tabulky u otevřených jsou zjednodušeny pro lepší přehlednost a následně jsou v textu dopodrobna rozepsány. K všeobecnému přehledu ovšem stačí tabulka. Počet respondentů v následujících tabulkách neodpovídá počtu dotazníků, jelikož se někteří respondenti u odpovědí více rozepsali a uvedli více odpovědí.

První tabulka ukazuje *služby, které ve městě Děčín podle respondentů chybí*. Pro přehlednost byla tabulka zobecněna, textu pod tabulkou jsou zobecněné odpovědi podrobně rozepisovány. Jak již bylo zmíněno, počet respondentů v tabulce neodpovídá počtu vybraných dotazníků, jelikož někteří respondenti zmínili více služeb, které jim ve městě chybí.

Z tabulky můžeme vyčíst, že respondentům ve městě chybí obchody s konfekcí a obuví (22 respondentů). Dále je zmiňován nedostatek míst pro sportovní vyžití a kulturní a zábavné zařízení (u obou 19 respondentů). Poté se často objevují restaurační zařízení (16 dotazovaných) dále zmiňují nedostatek parků (12 respondentů) a často též hovoří o nedostatku kaváren, cukráren a čajoven (10 dotazovaných). Část dotazovaných uvedla, že jim v Děčíně nic nechybí. Dále byly zmiňovány různé obchody, obchod s nábytkem (7 respondentů), potravinami (4 respondenti), obchod se speciálním zbožím (12 respondentů) či hobby market (8 dotazovaných). Dále 5 respondentů uvedlo, že jich chybí parkovací místa, 3 respondenti zmínili centrum pro pejskaře a 5 respondentů uvedlo, že jim schází některá lékařská zařízení. Odpovědi, které byly uvedeny pouze jednou, jsem zařadila do skupiny „ostatní“.

Tabulka 1: Nedostatek služeb ve městě Děčín (zdroj: vlastní zpracování)

Obchod s oblečením a obuví	22
Sportovní vyžití	19
Kulturní a zábavná zařízení	19
Restaurace	14
Nic	13
Parky	12
Kavárny, cukrárny, čajovna	10
Hobby market	8
Obchod s nábytkem	7
Obchody se speciálním zbožím	7
Ostatní	6
Lékařská zařízení	5
Parkování	5
Obchod s potravinami	3
Centrum pro pejskaře	3

Jak již bylo zmíněno, respondenti nejvíce zmiňovali nedostatek obchodů s oblečením a obuví, konkrétněji zmiňovali, že jim ve městě chybí obchody s českou konfekcí. Dále si někteří respondenti stěžovali na nepoměr mezi tradičními českými obchody s oblečením a mezi zahraničními obchody (hlavně Vietnamských prodejců). Dva dotazovaní odpověděli, že jim chybí obchody s nadměrnými velikostmi, jak oblečení, tak i obuvi. Obecně se v odpovědích respondenti zmiňují o upadající kvalitě oblečení a chybí jim obchody s kvalitním a originálním oblečením. Sedm respondentů nspecifikovalo, jaké obchody jim přesně chybí, pouze uvedli, že je v Děčíně nedostatek obchodů s módou a oblečením.

Další častou odpovědí byl obchod s nábytkem. Respondenti zmiňovali, že se v Děčíně nenachází žádný velkoobchod s nábytkem a uváděli jako příklad Ikeu či Asko. Poté čtyři respondenti v odpovědi uvedli, že jim v Děčíně chybí obchody s potravinami. Byly zmíněny trhy, kde by byly k dostání čerstvé ryby, mořské plody, ale i zelenina a ovoce od farmářů (v Děčíně jsou totiž trhy pouze jednou týdně). Časté byly též odpovědi o nedostatku obchodů se speciálním zbožím, například Army shop, Decathlon (3 respondenti), hudebniny (4 respondenti), čistírna kůží, obchod se zdravou výživou, obchod s dětským zbožím či obchod s látkami. Další z odpovědí byl nedostatek hobby marketů. Nejčastější odpovědí bylo, že obchod Abraham nemá v Děčíně konkurenci, má nedostatek zboží a je i předražený. V odpovědích se objevovaly hobby markety jako je například Baumax, OBI, Hornbach či Dům a zahrada.

Dalším častým zmiňovaným nedostatkem je sportovní vyžití ve městě. Kromě nedostatku sportovních hal a tělocvičen je zmiňované nedostatečné množství cyklostezek i nedostatečné propojení stezek stávajících. Dále chybí respondentům běžecká dráha, wellness, in-line park, bazény na kondiční plavání, lanové centrum, posilovna pro ženy a posilovna, které má delší otevírací dobu. Častokrát bylo zmíněno, že je nedostatek finančně dostupných center.

Několik respondentů uvedlo nedostatek lékařských zařízení a to zejména specializované doktory jako jsou zubaři, ORL, ale i praktičtí lékaři. Dva dotazovaní naznačili, že je v Děčíně nedostatek mladých doktorů a že většinu lékařů ve městě je přes 60 let. Dále byl zmíněn nedostatek kulturních a zábavních zařízení, mnoho respondentů neuvedlo konkrétní příklad, ale někteří uvedli multikino, kluby a bary s živou hudbou, tančírnu či kulturní centrum pro seniory. Dotazovaní též zmínili nedostatečné množství kaváren, cukráren, čajoven a obecně místa, která mají příjemná prostředí a kde se mohou setkávat s přáteli či rodinou.

Jedním z velmi častých témat byla restaurační zařízení. Konkrétně lidé mluvili o nedostatku restaurací v centru Podmokly, dále hovořili o chybějící veganské a vegetariánské restauraci v Děčíně. Mnoho respondentů též zmínilo, že chybí restaurace kvalitní, ale též jim chybí restaurace se zdravými pokrmy. Pět respondentů uvedlo, že ve městě chybí McDonald's a dva zmínili sushi bar. Pod kategorií restaurace jsem zařadila i poznámku od jednoho z respondentů, který uvedl, že mu v Děčíně chybí rozvoz jídel, který je nedostatečný (rozvoz pouze z KFC a pizzerií).

Další kategorií byly parky, zde byly zmiňovány tři druhy parků, které ve městě chybí a to park pro maminky s dětmi a děti samotné (houpačky, prolézačky apod.), dále park se sportovním a posilovacím zařízením a v neposlední řadě park, kde se obyvatelé budou cítit bezpečně. Dále bylo zmíněno u 3 respondentů, že by si přáli v Děčíně park či centrum pro pejskaře.

Pět respondentů uvedl problém s nedostatkem parkovacích míst, dva uvedli, že by byl v centru Děčína vhodný parkovací dům a ostatní zmiňovali, že jsou parkoviště u supermarketů i ulice v centru přeplněny automobily a že je to způsobeno dlouhodobými rekonstrukcemi v centru města. Obyvatelé, kteří jsou v kategorii „nic“ buď uvedli, že jim nic nechybí, nebo že je podle nich město dobře vybaveno nebo že je v tuto chvíli nic nenapadá. V kategorii „ostatní“ se objevily odpovědi jako servis Tesla, metro, taxify, více pošt, více bankomatů a více nočních linek.

Druhá tabulka ukazuje, které čtvrti jsou podle dotazovaných problémové a proč si to respondenti myslí. Ze 121 respondentů si pouze 12 myslí, že v Děčíně nejsou žádné problémové čtvrti. Můžeme vidět, že 116 respondentů uvedlo konkrétní čtvrť, ve které je podle něj koncentrace nepřizpůsobivých občanů, tedy ghettoizované čtvrti či ulice. Dále uvedlo 31 dotazovaných problémy s dopravou v konkrétních částech města, 12 respondentů uvedlo, že je nedostatečná bezpečnost v konkrétních částech města. Poté 9 respondentů nspecifikovalo konkrétní důvod, proč jsou podle něj některé čtvrti problémové, 8 respondentů odpovídalo na otázku jinak.

Tabulka 2: Problémové části města (zdroj: vlastní zpracování)

Čtvrti s koncentrací nepřizpůsobivých obyvatel	118
Doprava v určitých částech města	31
Bezpečnost v určitých částech města	12
Nespecifikované	9
Ostatní	8
Žádné	12

V nejčastější odpovědi respondentů bylo uvedeno, že problémové čtvrti jsou hlavně ty, ve kterých se koncentrují nepřizpůsobiví občané, tedy Romové a sociálně slabé skupiny obyvatel. Mezi související faktory bylo uvedeno, že se v těchto čtvrtích chovají spoluobčané nevhodně, způsobují nepořádek a hluk nejen v nočních hodinách. Dále je v těchto čtvrtích vysoká kriminalita, lidé nemají pocit bezpečí a celkově jsou čtvrtě nevhledné a chátrají, například dochází k ničení budov. Konkrétní zmiňované čtvrti byly

Boletice (32), Podmokly (31), Želenice (19), okolí hlavního nádraží (10), Staré město (10), Krátká ulice (9), Bynov (8), Teplická ulice (4), Kamenická ulice (3) a Dělnická ulice (2). Často se tyto čtvrti a ulice překrývají. Někteří respondenti sami uvedli, že se jedná o ghetta a že s nimi město nic nedělá, nechá je chátrat a tím podporuje ničení městských budov i špatnou reputaci tohoto okolí. V těchto čtvrtích se nekoncentrují pouze Romové, ale i sociálně slabé skupiny, například bezdomovci, nezaměstnaní obyvatelé či drogově závislí jedinci.

Druhým nejčastějším zmiňovaným problémem ve čtvrti byla doprava. Z dopravních problémů byla nejvíce zmiňována čtvrť Podmokly. Často zmiňovaným problémem je oblast okolo hlavního nádraží, kde v posledních měsících dochází k revitalizaci a silnice mezi hlavním nádražím a kruhovým objezdem u Mototechny není průjezdná. Kolony v dopravní špičce u kruhového objezdu zmiňovalo 7 respondentů. Druhým kruhovým objezdem, který byl zmíněn devatenáctkrát, je nový kruhový objezd u supermarketu Lidl. Lidé si stěžují na jeho částečné uzavření, která má pomoci s průjezdem Podmokel, toto opatření ovšem dopravu spíše zpomaluje. Dále si dotazovaní stěžují, že nově vystavěný kruhový objezd nestačí množství dopravy v odpoledních i ranních špičkách a že měl být dvouproutý. Dále bylo uvedeno, že dochází k neustálým opravám silnic, které jsou ovšem nedomyšlené a v některých měsících je město rozkopané prakticky celé, poté bylo též zmíněno, že jsou silnice v katastrofálním stavu, ale neustálé opravy tomuto faktu nepomáhají.

Devět respondentů uvedlo, že se v určitých částech města necítí bezpečně. Nejčastěji uvedenou odpovědí bylo okolí hlavního nádraží, kde se podle respondentů koncentrují obyvatelé nepřizpůsobiví, bezdomovci a drogově závislí obyvatelé. Mimo jiné byly uvedeny problémové čtvrti jako Boletice, Podmokly a Staré město. Devět respondentů nespécifikovalo konkrétní čtvrť, jen uvedlo, že jich má Děčín mnoho nebo napsali, že je Děčín problémový celý. Dvanáct dotazovaných uvedlo, že podle nich město problémy nemá žádné nebo si nemohli na konkrétní problémovou čtvrť vzpomenout.

Z ostatních problémů bylo zmíněno, že vedení města nezastává své povinnosti (3). Dva uvedli, že problémové čtvrti jsou periferie, kde je nedostatek linek MHD a nedostatek jiných služeb, jako samoobsluh či restaurací. Dva respondenti uvedli, že je nízké kulturní vyžití ve čtvrti Bynov.

Ze třetí tabulky lze vyčíst problémy, které další problémy jsou podle respondentů ve městě Děčín. Nejvíce respondentů zmínilo problém s infrastrukturou ve městě (31), dále byly často zmiňovány vyloučené lokality (21) a stejný počet respondentů zmínil, že v Děčíně je nedostatek příležitostí pro mladé a vzdělané lidi. Dalším častým zmiňovaným problémem, jenž se promítl i v předchozí otázce, je mnoho sociálně vyloučených skupin (18), hojně zmiňovaný je i nedostatek lékařských zařízení v Děčíně (18). Čtrnáct respondentů zmínilo špatné vedení města a jedenáct uvedlo, že ve městě chybí místa pro rekreaci, zábavu a sport. Pět dotazovaných uvedlo nedostatek školek a jeslí. Čtyři respondenti uvedli jiné problémy, které v Děčíně vidí. Osm respondentů nspecifikovalo konkrétní problém, který v Děčíně vidí a dvacet jich uvedlo, že se v Děčíně podle nich žádné další problémy nenacházejí.

Tabulka 3: Další problémy, které se v Děčíně vyskytují (zdroj: vlastní zpracování)

Infrastruktura	31
Vyloučené lokality	21
Příležitosti pro mladé lidi	21
Sociální skupiny	18
Nedostatek lékařů	18
Vedení města	14
Rekreace, zábava a sport	11
Školky a jesle	5
Ostatní	4
Nespecifikované	8
Ne	20

Nejčastěji zmiňovaným problémem ve městě je infrastruktura. Obecně si respondenti stěžují na celkový špatný stav silnic ve městě. Deset respondentů zmínilo, že je ve městě nedostatek parkovacích míst. Někteří uváděli, že za to mohou neustálé revitalizace a opravy města, jiní kritizovali přehnané množství parkovacích míst pro invalidy v okolí supermarketů a jiných komerčních obchodů. Dalším často zmiňovaným problémem jsou samotné opravy silnic, které jsou často nedomyšlené a dochází k objížděnkám a kolonám v dopravních špičkách. Několik dotazovaných si stěžovalo i na nekvalitní chodníky, které nejsou vhodné pro kočárky či pro lidi na vozíku. Zmiňovaly, že jsou chodníky rozpraskané a v některých částech chybí dlažební kostky, a proto jsou nebezpečné. K tomuto přidávají stížnost na přechody pro chodce, které jsou nepřehledné a mnohdy i nebezpečné

pro přecházení, v některých případech chybí semaforey nebo dokonce chybí přechody samotné. Pět jedinců také uvedlo nedostatečnou městskou hromadnou dopravu v brzkých ranních hodinách a přeplněné autobusy v dopravní špičce.

Druhým často zmiňovaným problémem jsou vyloučené lokality. Toto souvisí s předchozí otázkou, kde respondenti zmiňovali ghettoizované lokality. Objevily se zde části města, jako jsou Boletice a Želenice. Dále velmi často uváděli oblast okolo hlavního nádraží, tedy Podmokly a také park před kinem Sněžník, kde se podle respondentů schází nepřizpůsobiví obyvatelé a to zejména Romové a drogově závislí. Též upozorňují na zničené a chátrající budovy v těchto částech města. Dále se ovšem sdružují i v oblasti okolo supermarketu Tesco, zde se často shlukují i bezdomovci, kteří zde žebrají a přespávají zde. Mimo to respondenti upozorňují i na skupiny nezaměstnaných obyvatel a obyvatel nevzdělaných.

Velkým problémem v Děčíně je nedostatek pracovních míst. A to ne jen míst kvalitních a dobře placených, ale míst pracovních obecně. Proto dochází k odlivu mladých lidí z města. Nepochází k odlivu pouze mladých lidí, odchází i starší obyvatelstvo za lepší prací. A mladí lidé neodcházejí pouze za prací, ale i za lepším vzděláním. Respondenti uvedli, že kvalita středních, ale i základních škol není už na takové úrovni, na jaké bývala. V Děčíně jsou tedy špatné možnosti vzdělávání i pracovních příležitostí a proto v Děčíně dochází k úbytku mladých, vzdělaných obyvatel s dobrými nápady a ochotou se zapojit do chodu města.

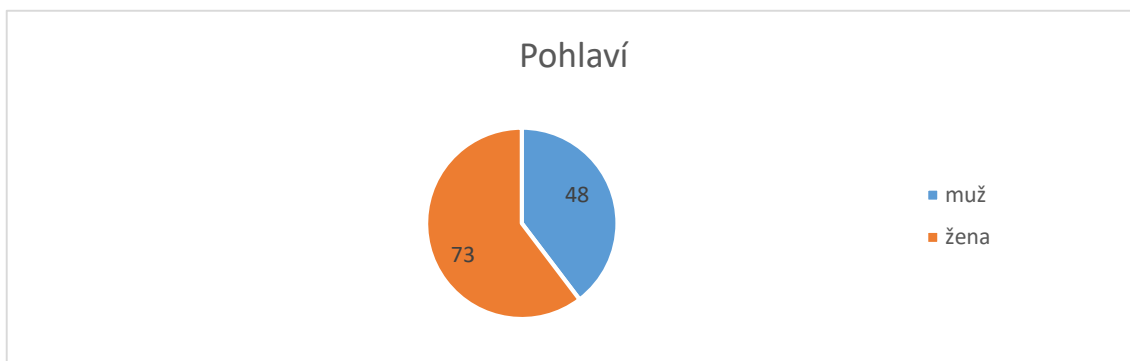
Dalším častým zmiňovaným problémem je nedostatek lékařů a lékařských zařízení. Šest respondentů uvedlo, že je v Děčíně nedostatek zubařů, další čtyři uvedli nedostatek gynekologů. Zbytek dotazovaných v této kategorii hodnotil kvalitu Děčínské nemocnice, které je podle nich nedostatečná a v nemocnici chybí jak doktoři, tak sestry. Poté bylo uvedeno čtrnácti respondenty špatné vedení města. Stěžovali si nejen na samotného primátora, ale i na celkové vedení města, které je podle respondentů zkorumpované a neplní důležité povinnosti, kterým by se mělo věnovat. Konstatují, že se město věnuje zbytečným úkonům, jako například řešení výměny ředitelky na Děčínském zámku nebo řešení přípojky na dálnici, když je ve městě potřeba řešit akutnější a důležitější věci. Rekreační, zábavu a sport uvedlo jedenáct respondentů, hovoří o nedostatku čistých a bezpečných parků pro děti i pro pejskaře a sportovce. Též uvádí nedostatek zábavních zařízení pro mladé, jako jsou bary a diskotéky. Mimo jiné uvedli i nedostatek kroužků a zábavných

akcí pro malé i starší děti. S tímto částečně souvisí i žádost respondentů o více školek a jeslí ve městě.

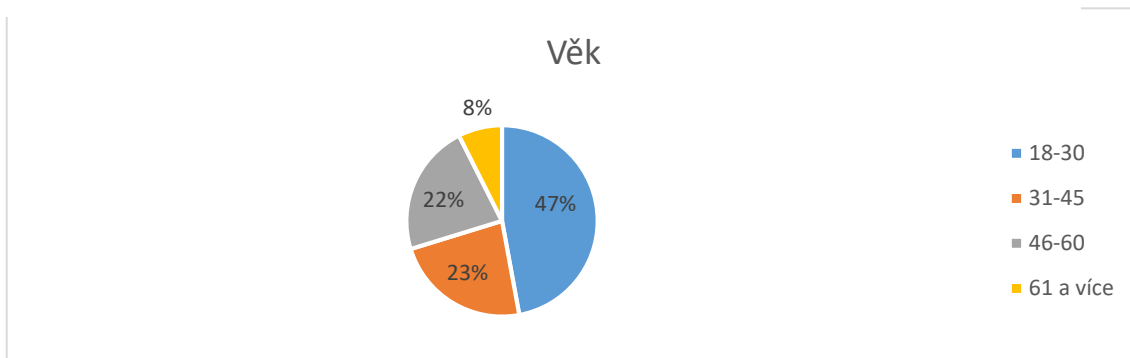
Ze 121 dotazovaných jich pouze 20 uvedlo, že v Děčíně podle nich žádné další či vůbec žádné problémy nejsou nebo si nemohli na konkrétní příklad vzpomenout. Sedm respondentů zmínilo, že ve městě sice další problémy jsou, ale už neuvedli které. Dva z respondentů naznačili, že ve městě je problém se vším, od vedení města až po obyvatelstvo. A v neposlední řadě uvedli 4 dotazovaní problémy, které se objevily pouze jednou. Byl to problém s kasiny a automaty ve městě, které podporují jak hazard, tak i nezaměstnanost ve městě. Dále to byla chybějící stanice pro elektromobily, poté nedostatek bytů k pronájmu v centru města a jeden dotazovaný uvedl, že nově vybudovaná lávka na Východním nádraží má nevhodný povrch, který klouže, je nebezpečná.

5.3 Sociodemografické otázky

Ze 121 dotazovaných bylo 48 mužů a 73 žen. Nejvíce respondentů je ve věku od 18 do 30 let (47 %), je to způsobeno tím, že mladým lidem je více přístupný internet, na kterém byl dotazník sdílen. Dalších 23 % obyvatel je ve věku 31 až 45 let, 22 % dotazovaných patří do věkové skupiny 46-60 a 8 % respondentů je 61 a více let.

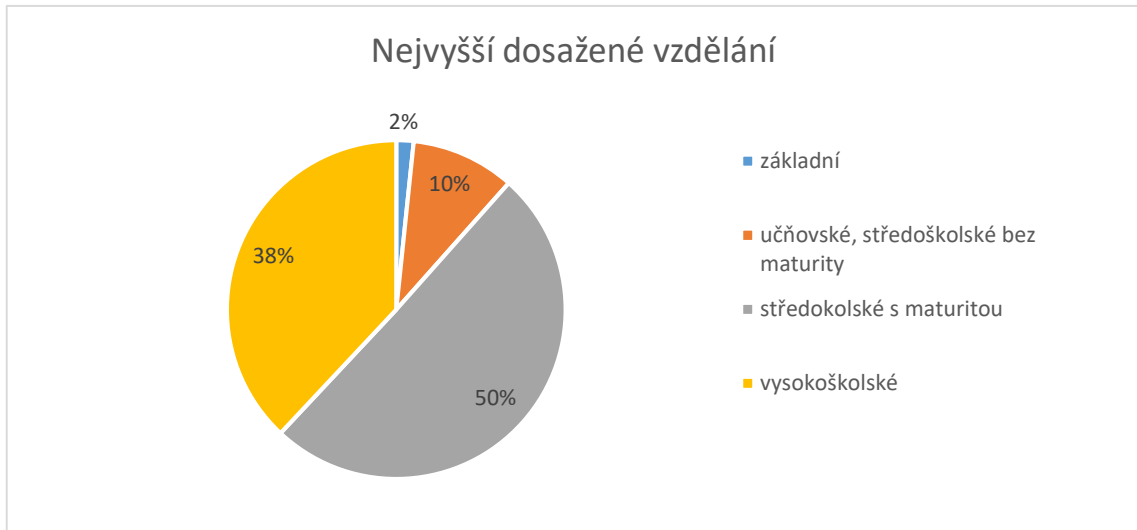

Obrázek 9: Pohlaví (zdroj: vlastní zpracování)

Obrázek 10: Věk (zdroj: vlastní zpracování)

Z tohoto grafu lze vidět, že pouze 2 % respondentů mají základní vzdělání, 10 % učňovské nebo středoškolské bez maturity, 50 % má vzdělání středoškolské s maturitou a 38 % vysokoškolské.

Obrázek 11: Nejvyšší dosažené vzdělání (zdroj: vlastní zpracování)

Závěr

Cíle bakalářské práce byly splněny. Centrální část Děčína byla zmapována pomocí terénního průzkumu a využití portálů mapy.cz a google maps. Následně byla vytvořena mapa land use, která popisuje využití krajiny. Mapa prostorových a funkčních zón centrální části města Děčín byla vytvořena v programu ArcGIS a díky ní byly popsány jednotlivé zóny města. Nejzajímavějším faktem je to, že město Děčín má dvě centra, může za to fakt, že město vzniklo spojením Podmokel, Děčína a Starého Města. Centrum Podmokly má průmyslovější ráz a centrum Děčín má ráz spíše administrativní. Dále byly popsány průmyslové zóny, které jsou hlavním zdrojem pracovních příležitostí v Děčíně. Obytné zóny se nachází na periferii města a samozřejmě s tím souvisí i suburbanizace. V okolí města se nachází čtvrti s rodinnými domky a v přilehlejších částech poté sídliště s panelovými domy. V neposlední řadě byla rozebrána rekreace a sport, sport je nejvíce zastoupen ve čtvrti Staré město, kde se nachází zimní stadion, aquapark Děčín a fotbalové hřiště. Rekreace je nejvíce zastoupena v okolí Děčínského zámku, kde se v podzámčí nachází park Mariánská louka a zámecké zahrady.

Dále byly popsány problémy, které se v Děčíně vyskytují a byla navržena možná řešení těchto problémů. Mezi tyto problémy patří špatně vystavěný kruhový objezd u supermarketu Lidl a dále celkově špatný stav vozovek. Mezi další problémy ve městě patří počet nepřizpůsobivých občanů a ghettoizace, počet lékařských zařízení a odliv mladých lidí z města.

Díky dotazníkovému šetření se nám potvrdily hypotézy stanovené na začátku práce. První hypotéza, která hovoří o tom, že má město několik problémových čtvrtí, se potvrdila. 131 respondentů uvedlo některé čtvrti, které jsou podle nich problémové. Mezi ty nejčastěji zmiňované patří Boletice, Želenice a Podmokly, konkrétněji pak ulice Krátká v Želenicích, oblast okolo hlavního nádraží, ulice Jiřího z Poděbrad v Podmoklech a čtvrť Boletice byla zmíněná celá. Podle mé hypotézy měly být hlavními problémovými čtvrtěmi Březiny, Želenice, Boletice a Chrochvice. Potvrdily se tedy pouze dvě ze čtyř mnou zvolených čtvrtí. Důvodem problémů v těchto čtvrtích je koncentrace nepřizpůsobivých a sociálně slabých občanů (ghettoizace) a nedostatečný pocit bezpečí.

Druhým předpokladem bylo, že ve městě je nedostatek některých služeb. Hypotéza se v tomto případě též potvrdila, ve městě lidem nejvíce chybí obchody s oblečením a obuví, obchody se speciálním zbožím, obchody s nábytkem, kulturní a zábavní zařízení

a restaurace. Ve své hypotéze jsem uvedla veganskou či vegetariánskou restauraci, velkoobchod s nábytkem a velkoobchod s hobby a pracovním náradím a nedostatek sportovních a rekreačních zařízení v centru města, tato hypotéza se tedy vyplnila úplně.

Třetí hypotéza hovoří o špatné dopravní infrastruktuře ve městě Děčín. Jak odpovědi z dotazníků potvrdily, ve městě je opravdu špatná infrastruktura. Tvoří se zde kolony v ranních a odpoledních hodinách. Město nekoordinovaně opravuje silnice, ale dopravu ve městě to spíše zdržuje, než aby jí ulevovalo. Problém s nedostatkem parkovacích míst v centru Děčína, obytných čtvrtích a na sídlištích se také potvrdil. Dále bylo zmíněno, že dopravní infrastruktura je nejproblémovější okolo hlavního nádraží a u nového kruhového objezdu pod Novým mostem a že parkování je nejvíce problémové v centru Podmokel. Tyto hypotézy se opět potvrdily. Předpoklad o špatné MHD ve městě se nepotvrdila, nadpoloviční většina dotazovaných uvedla, že je s městskou dopravou spokojena.

Hypotéza, že lidé nebudou příliš spokojeni s množstvím lékařských zařízení v Děčíně ani s počtem sportovních center se částečně potvrdila. Lidé sice uváděli, že jsou s počtem zařízení spokojeni, ale většina z nich zmínila nedostatek zubařů a specialistů v dalších otázkách.

Hypotéza, že jsou lidé spokojeni se zelení ve městě, se rovněž potvrdila. A v neposlední řadě bylo zmíněno, že má Děčín problém s nepřizpůsobivými občany a že ve městě není dostatek dobře placeným míst a proto dochází k odlivu mladých lidí do jiných měst, tato hypotéza se též potvrdila.

Při hodnocení změn v prostorové struktuře bylo zjištěno, že nejčastěji v Děčíně dochází ke ghettoizaci a to zejména v částech města Boletice, Želenice a Podmokly. Dalším procesem je revitalizace, k té v posledních letech ve městě Děčín dochází poměrně často. Například došlo k revitalizaci v prostoru Tyršovy ulice, dále byla revitalizována budova Atlantik a vznikla zde nová knihovna a infocentrum a v posledních měsících probíhá revitalizace ulice Prokopa Holého v Podmoklech. A k suburbanizaci dochází též hojně v posledních letech, rozšiřují se části města Krásný Studenec, Letná i Folknáře.

Seznam použitých zdrojů

ČSÚ: *Malý lexikon obcí, okres Děčín* [online]. [vid. 5. 11. 2019]. Dostupné z: <https://1url.cz/5M6GZ>

ČSÚ: *TAB. 3 Počet obyvatel v obcích České republiky k 1. 1. 2019* [xls] 1. 1. 2019 [vid. 5. 11. 2019] Dostupné z: <https://1url.cz/rM6Gv>

Google Maps [online]. [vid. 15. 11. 2019]. Dostupné z: <https://www.google.cz/maps>

JEŽEK, J., 2004. *Aplikovaná geografie města*. Plzeň: Západočeská univerzita v Plzni. ISBN: 80-7043-275-6

KNOX, P. L., PINCH S. 2010. *Urban social geography: an introduction*. 6th ed. Harlow: Pearson. ISBN 978-0-273,-71763-8.

LAKOMÁ, M., 2018. Revitalizace Podmokel je velmi diskutovaným tématem posledních dní. In: *Statutární město Děčín* [online]. 28. 3. 2018 [vid. 17. 11. 2019]. Dostupné z: <https://1url.cz/IM7iq>

Mapy.cz [online]. [vid. 15. 11. 2019]. Dostupné z: <https://www.mapy.cz>

SLAVÍČKOVÁ, H., JOZA P., 2005. 1. vyd. *Děčín*. Praha: Nakladatelství paseka. ISBN 80-7185-734-3.

SMITH, N., 1979. *Toward a Theory of Gentrification A Back to the City Movement by Capital, not People*. *Journal of the American Planning Association*. 45 (4), 538-548.

STATUTÁRNÍ MĚSTO DĚČÍN, 2012. Revitalizace objektu „Atlantik“ (knihovna/multimediální centrum.) In: *Statutární město Děčín* [online]. 26. 9. 2012 [vid. 17. 11. 2019]. Dostupné z: <https://1url.cz/eM7ip>

SÝKORA, L., 1993a. *Gentrifikace: mění se tvář vnitřních měst*. In: L. Sýkora (ed.), *Teoretické přístupy a vybrané problémy v současné geografii*. Katedra sociální geografie a regionálního rozvoje PřF UK Praha.

SÝKORA, L., 1993b. *Teoretické přístupy a vybrané problémy v současné geografii*. Praha: PřF UK, katedra sociální geografie a regionálního rozvoje, 199s.

SÝKORA, L., 2001a. *Klasifikace změn v prostorové struktuře postkomunistických měst*. In: Acta facultatis Studiorum Humanitatis et Nature Universitatis Prešoviensis, Přírodní vědy. Folia geographica 4, roč. 35, 204 s.

SÝKORA, L., 2001b. *Proměny prostorové struktury Prahy v kontextu postkomunistické transformace* [Changes in the spatial structure of Prague in the context of postcommunist transformations].

SÝKORA, L., 2002. *Suburbanizace a její sociální, ekonomické a ekologické důsledky*. Praha: Ústav pro ekopolitiku. o.p.s. ISBN: 80-901914-9-5

TOUŠEK, V., KUNC J. a VYSTOUPIL J., 2008. *Ekonomická a sociální geografie*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk. ISBN 978-80-7380-114-4.

TURISTICKÝ PORTÁL STATUTÁRNÍHO MĚSTA DĚČÍN [online]. [vid. 5. 11. 2019]. Dostupné z: <https://idecin.cz/>

VESELÝ, J., 2015. Revitalizace prostoru při ulici Tyršova v Děčíně I. In: *Statutární město Děčín* [online]. 5. 5. 2015 [vid. 15. 11. 2019]. Dostupné z: <https://1url.cz/hM7Wy>

VESELÝ, J., 2019. Revitalizace sídliště Bynov. In: *Statutární město Děčín* [online]. 23. 9. 2019 [vid. 14. 11. 2019]. Dostupné z: <https://1url.cz/jM7ia>

Seznam příloh

Příloha 1: Dotazník

Příloha 2: Fotodokumentace města Děčín

Příloha 3: Mapa (volně vložená)

Příloha 1: Dotazník

Dotazník

Prostorová a funkční struktura centrální části města Děčín

1. Jste spokojen/a s městskou hromadnou dopravou v Děčíně?
 - a) rozhodně spokojen/a
 - b) spíše spokojen/a
 - c) nevím, nemohu se rozhodnout
 - d) spíše nespokojen/a
 - e) rozhodně nespokojen/a

2. Jste spokojen/a s počtem nemocničních a lékařských zařízení ve městě?
 - a) rozhodně spokojen/a
 - b) spíše spokojen/a
 - c) nevím, nemohu se rozhodnout
 - d) spíše nespokojen/a
 - e) rozhodně nespokojen/a

3. Jste spokojen/a s dopravní infrastrukturou v Děčíně?
 - a) rozhodně spokojen/a
 - b) spíše spokojen/a
 - c) nevím, nemohu se rozhodnout
 - d) spíše nespokojen/a
 - e) rozhodně nespokojen/a

4. Jste spokojen/a s množstvím rekreačních zařízení v Děčíně (sportovní areály, parky, cyklostezky apod.)?
 - a) rozhodně spokojen/a
 - b) spíše spokojen/a
 - c) nevím, nemohu se rozhodnout
 - d) spíše nespokojen/a
 - e) rozhodně nespokojen/a

5. Jste spokojen/a s množstvím zeleně v Děčíně?
 - a) rozhodně spokojen/a
 - b) spíše spokojen/a
 - c) nevím, nemohu se rozhodnout
 - d) spíše nespokojen/a
 - e) rozhodně nespokojen/a

6. Jste spokojen/a s množstvím parkovacích míst v Děčíně?

- a) rozhodně spokojen/a
- b) spíše spokojen/a
- c) nevím, nemohu se rozhodnout
- d) spíše nespokojen/a
- e) rozhodně nespokojen/a

7. Které služby Vám v Děčíně chybí (např. Přál bych si, aby v Děčíně byla veganská restaurace. V Děčíně mi schází velkoobchod s nábytkem.)? (otevřená otázka)

8. Myslíte si o některých částech města, že jsou problémové? Pokud ano, která a proč? (otevřená otázka)

9. Má město Děčín podle Vašeho názoru další problémy? (otevřená otázka)

10. Pohlaví

- a) muž
- b) žena

11. Věk

- a) 18–30
- b) 31–45
- c) 46–60
- d) 61 a více

12. Nejvyšší dosažené vzdělání

- a) základní
- b) učňovské, středoškolské bez maturity
- c) středoškolské s maturitou
- d) Vysokoškolské

Děkujeme za Váš čas.

Příloha 2: Fotodokumentace města Děčín

Fotodokumentace byla pořízena 4. 12. 2019 ve městě Děčín. Autorem fotografií je Anna Thieleová.

Aquapark Děčín (zdroj: Anna Thieleová)

Magistrát města Děčín v Podmoklech (zdroj: Anna Thieleová)

Pohled na loděnice a parkoviště pod knihovnou (zdroj: Anna Thieleová)

Budova úřadu práce (zdroj: Anna Thieleová)

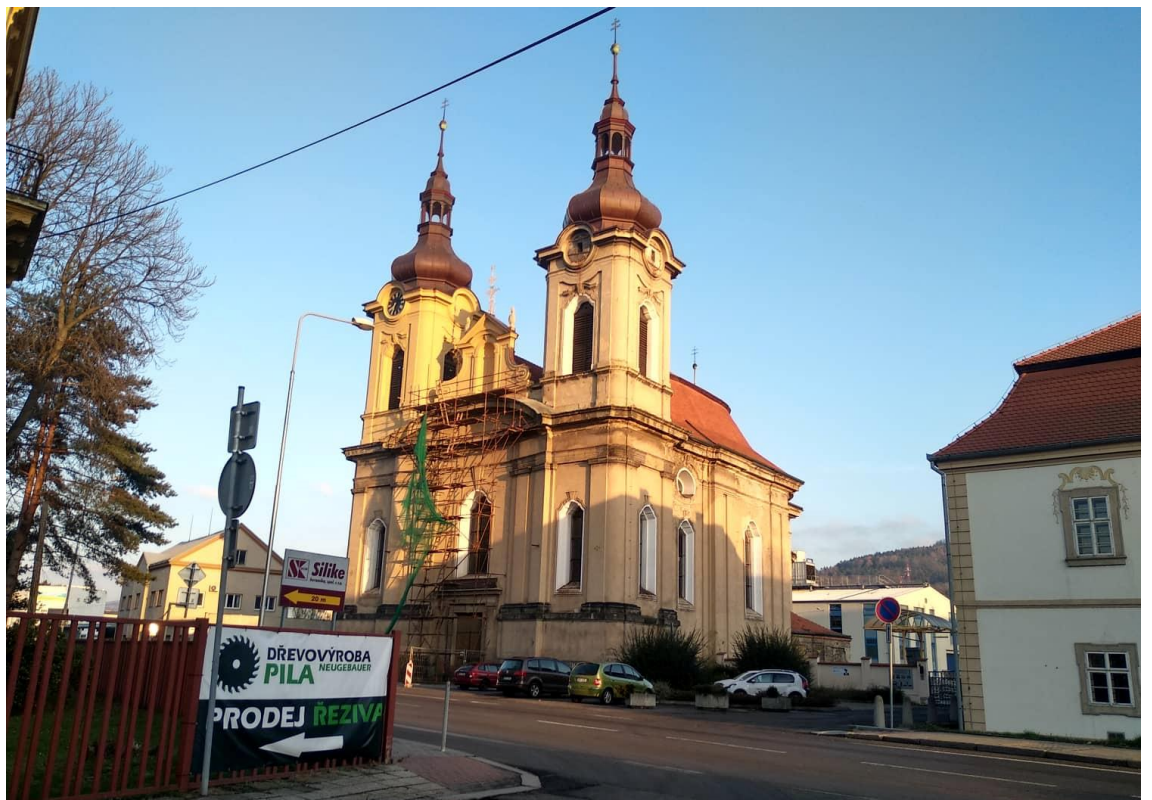
Základní škola Komenského náměstí (zdroj: Anna Thieleová)

Kostel Povýšení svatého Kříže (zdroj: Anna Thieleová)

Firma Constellium v Rozběsích (zdroj: Anna Thieleová)

Kostel svatého Václava v Rozběsích (zdroj: Anna Thieleová)

Gymnázium Děčín (zdroj: Anna Thieleová)

Pohled z Pastýřské stěny na Děčínský zámek a Tyršovu ulici (zdroj: Anna Thieleová)

Evangelický kostel na Teplické ulici (zdroj: Anna Thieleová)

Děčínská nemocnice (zdroj: Anna Thieleová)

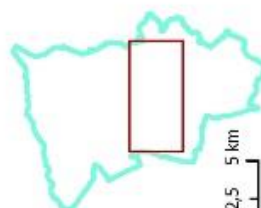

Synagoga v Děčíně (zdroj: Anna Thieleová)

FUNKČNÍ PLOCHY V CENTRÁLNÍ ČÁSTI DĚČINA, 2019

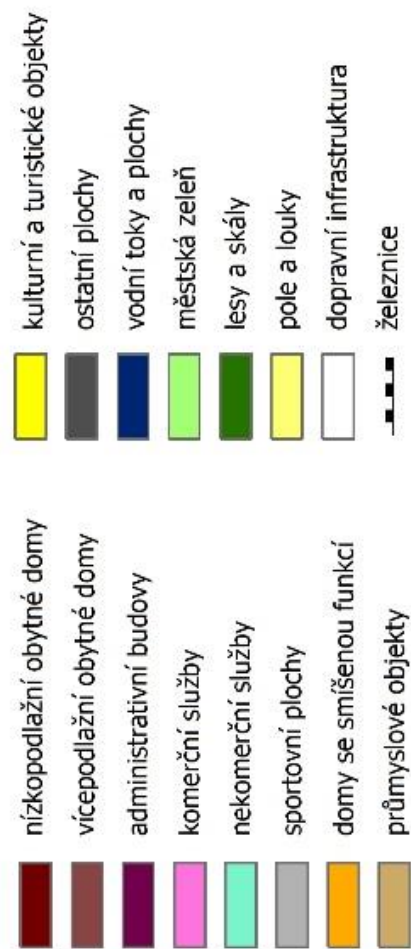
Centrální část Děčína

0 2,5 5 km

hranice obce

zkoumaná oblast

Anna THIELEOVÁ
Liberec, 2019
Zdroj: ArcČR 500, Ortofoto ČR (ČÚZK)